

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 02-2024

Sống Mùa Chay

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**
“Thúc đẩy sự tham gia
vào đời sống Giáo Hội”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2023)

**THÁNG 02-2024
PM. CAO HUY HOÀNG**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 02-2024

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**
**“Thúc đẩy sự tham gia
vào đời sống Giáo Hội”**
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2023)

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-01-2024

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM THƯ MỤC VỤ GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA VỀ GIÁO HỘI THAM GIA

Anh chị em thân mến,

Chúng tôi, các giám mục tham dự Hội nghị thường niên kỳ II năm 2023 tại Trung tâm Mục vụ Tổng Giáo phận (TTMV TGP) Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh, xin gửi đến anh chị em lời chào thân ái và tình hiệp thông trong Chúa Kitô.

Trong Thư Chung nhân dịp Đại hội Hội đồng Giám mục (HĐGM) năm 2022, chúng tôi đã đề nghị lộ trình mục vụ cho ba năm liên tiếp: Cùng cố sự hiệp thông (2023); Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội (2024) và Cùng nhau loan báo Tin Mừng (2025). Chúng tôi ghi nhận sự hưởng ứng nhiệt tình của mọi thành phần Dân Chúa để cùng cố sự hiệp thông với Chúa, thể hiện qua việc học hỏi Lời Chúa và những chấn chỉnh kỷ luật Phụng vụ, nhất là Phụng vụ Thánh Thể; và cùng cố tình hiệp thông huynh đệ, thể hiện qua đời sống hiệp nhất cộng đoàn và qua những hoạt động bác ái thiết thực. Qua thư này, chúng tôi đề nghị anh chị em tiếp tục sống tình hiệp thông, đồng thời mời gọi anh chị em thực hiện chương trình đã đề ra cho năm 2024 là Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội.

1 - Nền tảng của sự tham gia

Tham gia là một trong ba yếu tố căn bản của Giáo hội hiệp hành. Ở đó, mọi người đều bình đẳng, cộng tác tùy theo ơn gọi của mình và phục vụ lẫn nhau qua các ân huệ đã lãnh nhận từ Chúa Thánh Thần. Việc tham gia xây dựng Giáo hội là sứ mạng tự bản chất của người Kitô hữu. Qua Bí tích Thanh tẩy, chúng ta cùng chung một phẩm giá là con Thiên Chúa, thành viên của gia đình Giáo hội, anh chị em trong Đức Kitô, cùng tham dự vào chức năng tư tế, ngôn sứ và vương đế của Người. Tài liệu làm việc của Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI nêu rõ: “Bí tích Rửa tội tạo ra một sự đồng trách nhiệm

thực sự giữa tất cả các phần tử của Giáo hội, được thể hiện qua sự tham gia của tất cả mọi người vào sứ vụ và qua việc xây dựng cộng đoàn Giáo hội tùy theo đặc sủng của mỗi người” (số 20). Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh: “Tất cả những người đã được rửa tội đều được mời gọi tham gia vào đời sống và sứ vụ của Giáo hội. Nếu không có sự tham gia thực sự của Dân Chúa, nói về hiệp thông có nguy cơ chỉ còn là một ước vọng đạo đức... Trao quyền cho mọi người tham gia là một bổn phận thiết yếu của Giáo hội!” (Diễn từ khai mạc Thượng HĐGM thế giới XVI, ngày 09/10/2021).

2 - Tầm quan trọng của sự tham gia

Như anh chị em đã biết, Giáo hội công giáo hoàn vũ đang cử hành Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI với chủ đề Hướng tới một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Trong tiến trình chuẩn bị Thượng Hội đồng, mọi thành phần Dân Chúa đều được mời gọi nói lên những ưu tư và kỳ vọng của mình. Hai giám mục Việt Nam được Đức Thánh Cha bổ nhiệm sẽ tham dự phiên họp Đại hội của Thượng Hội đồng tại Rôma vào tháng Mười năm nay. Các ngài đại diện cho Dân Chúa tại Việt Nam, đóng góp ý kiến trong tinh thần đồng trách nhiệm và hiệp thông sâu xa với Giáo hội hoàn vũ.

Tại Việt Nam, do hoàn cảnh lịch sử, cùng với những khó khăn trong đời sống và cách hiểu giáo lý chưa đúng, một số giáo dân sống đức tin thụ động và dửng dưng với những hoạt động của cộng đoàn địa phương. Với họ, đời sống đức tin chỉ bao hàm trong việc tuân giữ ngày Chúa nhật. Do đó, thúc đẩy sự tham gia vào đời sống và sứ mạng của Giáo hội tại Việt Nam là một nhu cầu cấp thiết.

3 - Những đề nghị

Một cách cụ thể, chúng tôi muốn nhấn nhủ và mời gọi anh chị em nhiệt tình và chủ động tham gia xây dựng Giáo hội ngay chính nơi mình đang sống và làm việc.

- Anh em linh mục hãy ý thức chức tư tế thừa tác mà mình được lãnh nhận là để phục vụ chức tư tế cộng đồng do Bí tích Rửa tội. Cả hai chức tư tế, theo cách thức riêng của mình, đều tham dự vào chức tư tế duy nhất của Đức Kitô. Do đó, các chủ chăn có chức thánh phải nhìn nhận và phát huy phẩm giá và trách nhiệm của giáo dân trong Giáo hội. Các ngài cần sẵn sàng lắng nghe ý kiến của họ, tín cần giao phó công tác để họ phục vụ Giáo hội, cho họ tự do và quyền hạn để hành động, hơn nữa, cũng nên khuyến khích và tạo điều kiện để họ đảm nhận những công việc do chính họ khởi xướng (x. LG 37).

Các linh mục cần tổ chức những lớp đào tạo giáo dân, giúp họ hiểu đúng về vai trò, bổn phận, ơn gọi và sứ mạng của họ trong Giáo hội. Tại các giáo xứ, linh mục và tu sĩ không kiêm nhiệm hết mọi việc thay thế giáo dân, nhưng hướng dẫn và đồng hành để giúp họ chu toàn ba chức năng của Bí tích Thanh tẩy.

- Anh chị em tu sĩ là những người đang sống theo ba lời khuyên Phúc âm, như dấu chỉ sự hiện diện của Nước Trời giữa trần gian, đồng thời dẫn thân vào mọi môi trường của xã hội, như muối và ánh sáng giữa đời. Anh chị em hãy sống đúng và phát huy đặc sủng của mình, đồng thời cộng tác với các linh mục giáo phận, củng cố đời sống đức tin nơi các tín hữu và tích cực dẫn thân trong những hoạt động bác ái và xã hội như chúng ta đang làm, góp phần làm toả sáng hình ảnh Đức Kitô trong xã hội hôm nay.

- Anh chị em giáo dân hãy ý thức về sứ mạng và vai trò của mình trong Giáo hội. Nhờ phẩm giá chung do phép Rửa tội, anh chị em là những người đồng trách nhiệm với tất cả các linh mục và tu sĩ nam nữ, đối với sứ mệnh của Giáo hội. Anh chị em không những thuộc về Giáo hội mà là Giáo hội (x. Christifideles laici, số 9). Do đó, hãy nhiệt thành tham gia và cộng tác chặt chẽ với các linh mục để xây dựng Giáo hội và thực thi sứ mạng làm chứng cho Chúa ở giữa đời.

Cách riêng, các thành viên Hội đồng Mục vụ giáo xứ, giáo lý viên, thừa tác viên ngoại thường của Bí tích Thánh Thể, những người đặc trách Phụng vụ, thành viên của các hiệp hội và hội đoàn, cần có đời sống nội tâm và học hỏi giáo huấn của Giáo hội để tham gia các sinh hoạt với tinh thần siêu nhiên, tích cực nhiệt thành mà vẫn luôn hiệp thông hài hòa với các linh mục, tu sĩ và cộng đoàn.

Anh chị em thân mến,

Di sản đức tin của hơn 400 năm loan báo Tin Mừng tại Việt Nam được trao phó cho chúng ta. Di sản ấy đã phải đánh đổi bằng lao nhọc của các bậc Tiền nhân và máu các Thánh tử đạo. Chúng ta có bổn phận gìn giữ và phát triển, để có thể chuyển tải di sản ấy cho các thế hệ tương lai. Xin anh chị em cùng với chúng tôi, theo bậc sống và khả năng Chúa ban, xây dựng một Giáo hội hiệp hành như chúng ta mong muốn.

Năm 2023 này, Giáo hội công giáo Việt Nam kỷ niệm 35 năm các anh hùng tử đạo được phong hiển Thánh (1988-2023). Đây là dịp để chúng ta học hỏi về lịch sử loan báo Tin Mừng tại Việt Nam, về gương anh hùng của các bậc Tiền nhân, qua đó chúng ta dâng lời tạ ơn Chúa, nguyện bước tiếp thế hệ đi trước, viết lên những trang sử hào hùng của Giáo hội, dấn thân làm chứng cho Chúa và góp phần xây dựng Quê hương an bình, thịnh vượng.

Nguyện xin Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse, và các Thánh tử đạo Việt Nam cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta. Chúc anh chị em luôn mạnh khỏe, bình an và tràn đầy niềm vui trong ơn Chúa.

TTMV TGP Sài Gòn - Tp. Hồ Chí Minh, ngày 22 tháng 9 năm 2023
(*đã ký*) (đã ấn ký)

+ *Giuse Đỗ Mạnh Hùng*
Giám mục Giáo phận Phan
Thiết
Tổng Thư ký HĐGM Việt Nam

+ *Giuse Nguyễn Năng*
Tổng Giám mục TGP Sài Gòn -
Tp. Hồ Chí Minh
Chủ tịch HĐGM Việt Nam

01/02 THỨ NĂM TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN

1V 2,1-4.10-12; Mc 6,7-13.

SAI ĐI VỚI ÂN SỦNG, VÀ LỜI DẶN KHÓ NGHÈO

“Người bắt đầu sai các ông đi”.

Chúa Giê-su chọn mười hai môn đệ và sai các ông đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trên các thần ô uế, và dặn các ông sống khó nghèo, thanh thoát trước những cám dỗ của vật chất thế gian. Các ông ra đi rao giảng sự thống hối. Các ông trừ nhiều quỷ, xức dầu chữa lành nhiều bệnh nhân.

“Sai đi, ban ân sủng, và lời dặn khó nghèo” chỉ dành cho các linh mục. Nhớ chuyện ông Tư nói với con trai trước ngày con trai cưới vợ: “Ngày ấy, Chúa sai các môn đệ ra đi từng hai người một... Và hôm nay, Chúa cũng sai hai con vào đời, Chúa ban ân sủng để nâng đỡ hai con. Chúa dặn hai con sống thanh thoát với chuyện tiền bạc vật chất, để giữ lòng trung thành với tình yêu Chúa, với tình yêu nhau, và để có lòng yêu mến mọi người”.

Vâng, nếu không có ân sủng Chúa ban, thì người được sai đi không thể chu toàn sứ vụ loan báo Tin Mừng, và nếu để nặng lòng với vật chất của cải, thì cũng sẽ khó mà giữ tình nghĩa với Chúa, với nhau, cũng không làm chứng được cho ai về Tin Mừng. Nhiều vợ chồng đã tan vỡ hạnh phúc, vì không có lòng yêu mến Chúa, lại quá nặng lòng với tiền bạc, vật chất, đua đòi.

Hôn nhân và gia đình một bài sai loan báo Tin Mừng rất sống động giữa xã hội loài người. Gia đình nào kính nguyện sáng tối, “kính mến Chúa, yêu giáo hội, yêu nhau, yêu người” ấy là gia đình loan báo Tin Mừng, và luôn được bình an hạnh phúc.

Xin cùng cầu nguyện với bạn Tai-Huynh, thánh giả của STLC TV: “Lạy Chúa Giêsu ! Xin ban ơn phù trợ cho mọi gia đình chúng con luôn biết sắp xếp, duy trì những giờ kinh tối trong gia đình mỗi ngày, xem đó là giờ hẹn hồng phúc để mọi thành viên trong gia đình gặp gỡ nhau và cùng nhau gặp gỡ Chúa, cầu nguyện cùng Chúa. Xin Chúa ở với gia đình chúng con trong hành trình về nhà Cha trên trời. Amen.

02/02 THỨ SÁU TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN

Hc 47, 2-13; Mc 6, 14-29

LẤY LỜI LÀNH MÀ KHUYÊN NGƯỜI

“Đó chính là Gioan Tẩy Giả trâm đã chặt đầu, nay sống lại”.

Khi để lòng bị cuốn hút đến nỗi mê muội danh lợi dục trần gian, con người ta có thể phạm bất cứ tội ác nào. Có người nói: anh em ruột thịt kia mà còn có thể giết chết nhau chỉ vì một chút sĩ diện, một vài mét đất, một xíu ghen tuông, thì bà Herodia kia không mưu toan giết ông Gioan Tiền Hô mới lạ. Bởi vì người bất chính, không muốn ai cản trở chuyện bất chính của mình.

Trong kinh “Mười bốn mối thương người”, có phần thứ hai, “thương linh hồn bảy mối, thứ nhất: lấy lời lành mà khuyên người; thứ hai: mở dạy kẻ mê muội”, nhưng xem ra, không dễ chút nào! Thảo nào, con người ta cứ ve vuốt, tăng bốc nhau rồi xem chuyện bất chính của người lớn, của quan lớn cũng là chuyện tốt lành không cần sửa đổi! Bởi vì, nếu “lấy lời lành mà khuyên ông lớn”, coi chừng ông lớn chặt đầu mình ngay!

Ước gì cái quyền bính thế gian kia, không bao giờ là loại quyền bính trong gia đình, trong cộng đoàn, trong Giáo Hội của chúng ta. Người làm cha mẹ, người làm lớn, luôn khiêm nhượng nhận ra mình cũng là con người hèn mọn yếu đuối và sai phạm nhiều lầm lỗi. Việc lắng nghe và phân định để hiệp thông, tương trước tiên là của kẻ bề dưới, ai dè lại là việc trước tiên của bậc làm cha mẹ, làm bề trên! Cha mẹ phải lắng nghe, phân định, tu sửa, điều chỉnh lại cách sống của mình, để làm gương cho con cái về sự sám hối, canh tân. Ông tư hay nói linh tinh: “Một lời cha mẹ xin lỗi con, có giá trị giáo dục hơn ngàn lời dạy khác”.

Một cụ già chia sẻ kinh nghiệm: “Trước khi lấy lời lành mà khuyên người, hãy cầu xin Chúa Thánh Thần mở lòng mở trí cho họ, và hãy xin cho mình biết khuyên người vì yêu người”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết “lấy lời lành mà khuyên nhau”, chỉ vì mong cho nhau được sống công chính và bình an, cùng xin cho mọi người khiêm nhượng sám hối, tu sửa. Amen.

02/02 DÂNG CHÚA TRONG ĐÈN THỜ

MI 3,1-4 (hoặc Hr 2,14-18); Lc 2,22-40 (hoặc Lc 2,22-32).

THUỘC VỀ CHÚA LÀ NHÌN THẤY ƠN CỨU ĐỘ

“Mắt tôi đã nhìn thấy ơn cứu độ”.

“Mẹ đem Con vào đền thánh, theo đúng như luật Mai sen: dâng cho Chúa con trai đầu lòng, cùng với đôi bò cừu non”.

Con Thiên Chúa làm người, cũng phải tuân giữ Lễ Luật của Chúa đã ban cho Dân Người, là phải được hiến thánh cho Thiên Chúa, để được gọi là “người thánh thuộc về Chúa”. Thánh Gia đã chu toàn lễ luật và làm gương cho mọi gia đình chúng ta.

Làm cha mẹ của các gia đình, luôn phải nghĩ đến việc hiến thánh cho Thiên Chúa: Hiến thánh tình yêu hôn nhân, để tình yêu tinh tuyền thanh khiết tỏa ngát hương hy sinh, dâng hiến, thánh thiện. Hiến thánh hoa trái của tình yêu là con cái, để mỗi đứa con là một quà tặng xinh đẹp của Thiên Chúa và luôn thuộc về Thiên Chúa. Hiến thánh gia đình để tất cả luôn sống tinh thần “vâng lời chịu lụy” thánh ý Thiên Chúa trong mọi hoàn cảnh sống giữa cuộc đời. Ý hướng “thuộc về Chúa” phải luôn là ý hướng chủ đạo, để gia đình vừa yêu mến Chúa, giữ lễ luật Chúa, giữ lễ luật Giáo Hội, vừa yêu mến nhau, và xây dựng mái nhà thành Giáo Hội thu nhỏ, thành mái ấm của Thiên Chúa ngự trị.

Hôm 16 tháng 1, ông Giacôbê Dung 82 tuổi, đang dùng cơm với vợ, ông nói: “Anh mệt, để anh đi nằm tí đã”. Rồi ông lên giường nằm và Chúa gọi về luôn. Trong giờ kinh cầu cho ông, cả nhà cùng hát bài hát mà ông đã hát hơn mười năm trên giường bệnh: “Chúa ơi! Xin cho lòng con luôn khao khát được thuộc về Chúa khi còn sống trên đời này, vì ngoài Chúa ra có nơi nào hạnh phúc, vì ngoài Chúa ra có nơi nào bình yên?”

Thấy đứa cháu nội hát to, có người hỏi: “Con cũng thuộc bài hát à?”. Cháu nói: “Nhà con ai cũng thuộc và hát hoài. Ông Nội bảo: “Các con cháu phải lo giữ mình cho thuộc về Chúa luôn”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình hoàn toàn thuộc về Chúa, là tin cậy mến Chúa luôn, và yêu người như Chúa dạy. Amen.

03/02 THỨ BẢY TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN **1V 3,4-13; Mc 6,30-34.**

VÀO NƠI THANH VẮNG ĐỂ NGHỈ NGƠI

“Họ như đàn chiên không người chăn”.

Chúa Giê-su sai các môn đệ đi loan báo Tin Mừng, với ân sủng và lời dạy sống khó nghèo để tất cả ưu tiên cho Tin Mừng. Các ông đã đi và trở về. Lòng các ông hân hoan vui mừng, muốn kể cho Người nghe bao việc kỳ diệu. Nhưng Người bảo: “Các con hãy lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút!”.

Chúa biết rõ công việc của mỗi người, biết rõ ý hướng và tâm tình làm việc của chúng ta: cho vinh danh Chúa hay tìm vinh danh mình, vì yêu Chúa hay vì yêu mình. Chúa muốn chúng ta làm tất cả các việc vì yêu mến Chúa, cho vinh danh Chúa, để tạ ơn Chúa và cũng là để tạ tội tạ lỗi với Chúa. Và bây giờ, hãy vui mừng trong Chúa luôn, và không nhất thiết phải bận tâm tới những phần thưởng nào khác ngoài niềm vui trong Chúa.

Hôm 12 và 13 tháng 1, các ca đoàn hành hương Tà-pao. Trong giờ suy niệm và cầu nguyện với Lời Chúa theo phương pháp đối thoại trong Thánh Thần, về đề tài kinh Magnificat, một ca viên của một nhóm mười người nọ, chia sẻ: “Em nghĩ việc mình hát là để ca tụng và tạ ơn Chúa luôn, chứ không phải để Chúa và giáo hội phải tạ ơn mình. Bởi, nếu chúng ta không hát lên ca tụng Chúa, thì đá kia nó cũng reo lên”.

Hoá ra, gần hai ngàn ca viên của Giáo Phận Phan Thiết được Đức Cha Giuse mời gọi về Tà-pao để “nghỉ ngơi một chút”, và được nghe Chúa Thánh Thần nhắc bảo. Nhiều chia sẻ đáng quý: “Hãy khiêm nhường sống cho vinh danh Chúa”. “Hãy ca tụng tạ ơn Chúa luôn”. “Hãy yêu mến Chúa đi, rồi làm gì thì làm!”

Ước gì các gia đình luôn dành ít phút tĩnh lặng sau buổi kinh tối để mỗi người lắng nghe Chúa Thánh Thần nói, và cảm nghiệm niềm vui thiêng thánh của việc Sống Theo Lời Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết nghỉ ngơi trong Chúa, để Chúa bổ sức cho, và sẽ tiếp tục sống cho vinh danh Chúa. Amen.

04/02 CHÚA NHẬT 5 THƯỜNG NIÊN.

G 7,1-4.6-7; 1Cr 9,16-19.22-23; Mc 1,29-39.

CHÚA LÀ ĐÁNG XÓT THƯƠNG ĐẦY QUYỀN NĂNG

“Người chữa nhiều người, những chứng bệnh khác nhau”.

Ai cũng yêu quý sự sống trên trần gian, và tìm mọi cách để được khoẻ mạnh, được sống lâu. Nhưng ai rồi cũng phải đến cái tuổi già mắc phải đủ loại bệnh đau, đủ cách yếu nhược.

Có người cậy mình nhiều tiền, có thân thể, chạy chữa đủ cách, nhưng cũng không khỏi bệnh và phải chết sớm! bởi dẫu khoa học, y học có tiến bộ đến mức nào đi nữa, thì cũng không thể chữa lành và kéo dài sự sống con người ta đến trăm năm!

Ngược lại, cũng có người nghèo khổ ngộ ra điều huyền nhiệm khi để lòng tín thác hoàn toàn vào Chúa và cầu xin Chúa chữa lành. Họ luôn tín thác và cảm tạ hồng ân Chúa. Một thánh giả của Sống Theo Lời Chúa TV ở Sài gòn tâm sự: “Những người nhập viện Ung Bướu cùng lượt với em năm 2014, nay đã ra đi cả rồi! Còn em, lúc ấy, có vẻ nặng hơn cả, mà Chúa vẫn để cho em sống được tới nay với chồng con. Em tin Mẹ Fatima Thái Bình can thiệp. Em tin Mẹ Tà-pao chuyển cầu! Em tin Chúa nhậm lời và chữa lành em. Em cũng không biết lá cây ngon cỏ nào là thần dược Chúa đã gửi tới! Em chỉ biết tạ ơn Chúa luôn. Chúa đang thực hiện nơi em bao điều huyền diệu!”

Ước gì các gia đình luôn tin rằng Chúa có cách yêu, cách lo của Chúa, và đó là cách yêu cách lo của đáng xót thương đầy quyền năng. Nhưng không phải đợi đến lúc già yếu đau bệnh phần xác mới lo chuyện phần hồn. Cũng đừng đợi đến lúc thời gian đời này ngắn lại mới nghĩ đến chuyện đời sau! Ông Tư nói: “Hầu hết thánh giả của STLC TV và những người đọc kinh Lòng Thương Xót, đều là những người già cả yếu bệnh!”. Vì thế, ước gì các gia đình cầu xin ơn chữa bệnh phần hồn là lười lĩnh việc tin cậy mến Chúa, trước khi xin ơn chữa lành phần xác.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống trong niềm tín thác hoàn toàn vào Chúa là đáng xót thương đầy quyền năng. Amen.

**05/02 THỨ HAI TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN.
1V 8,1-7.9-13; Mc 6,53-56.**

CÁI KHẼ CHẠM CỦA LỜI YÊU

“Tất cả những ai chạm tới Người, đều được khỏi bệnh”.

Chuyện cuối năm của người bệnh liệt giường. Cô bệnh nhân ung thư, 52 tuổi, tân tòng, tâm sự: “Ngoài kia, kẻ bán, người mua một cái tết đầy hoa mai hoa cúc tươi vàng rực rỡ, đầy bánh trái thơm ngon, đầy rượu thịt đất tiền, đầy sơn hào hải vị quý hiếm. Trong này, căn phòng nhỏ của em, chiếc giường bệnh của em, cây thánh giá của em, những ngày cuối năm, cũng rộn ràng đón tết. Sáng nay, Sơ đưa Minh Thánh Chúa đến. Vừa vào phòng Sơ đã nói: “Chào chị, Chúa Giê-su đến thăm chị và ở lại ăn Tết với chị đây. Chị vui lên nhé!”. Anh xã đỡ em dậy đọc kinh, và ngồi bên em, choàng lấy vai em. Hai con đứng bên giường mẹ, chấp tay cung kính. Sơ xướng kinh lạy Cha và cả nhà cùng đọc. Em rước Chúa xong, anh xã nói: “Tạ ơn Chúa, Chúa đang ở với em, đang tan biến trong em. Em hạnh phúc lắm!” Rồi anh nhẹ hôn lên má em, đặt em nằm xuống. Hai con đến bên Mẹ, ôm và hôn em. Em đã có Tết, em đã có mùa xuân thật hạnh phúc”. Gần đến trưa, có hai chị đến thăm em. Một chị bạn thân, và một chị bạn vẫn thường đặt điều dựng chuyện bêu xấu em những năm trước. Chị ấy nói: “Vân ơi, mình xin lỗi Vân nhé. Thấy Vân xinh đẹp, giỏi giang, và nhất là được chồng yêu, mình ganh tỵ lắm, và bêu xấu Vân nhiều lần. Bỏ qua cho mình nhé. Mình thực lòng hối hận và xin lỗi Vân”. Và chị ấy khóc”. Em chỉ biết trả lời: “Em không giận chị nữa. Em yêu chị”.

Ông Tư cảm động, không kể tiếp được nữa!!!

Lạy Chúa, xin cho mỗi người trong gia đình sẽ nói những lời yêu thương của Chúa, để lời yêu chạm đến cõi lòng của những bệnh nhân, và làm cho nỗi đau của bệnh nhân trở nên dịu dàng dễ chịu. Xin cho mọi người biết dùng bàn tay yêu thương, nụ hôn yêu thương làm nên cái khẽ chạm của tình yêu Chúa, để bệnh nhân cảm nếm được niềm hạnh phúc vô biên. Amen.

06/02 THỨ BA TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN.

1V 8,22-23.27-30; Mc 7,1-13.

SÓNG TIN MỪNG YÊU THƯƠNG GIỮA ĐỜI

“Các người gác bỏ một bên các giới răn Thiên Chúa, để nắm giữ tập tục phàm nhân”.

Các biệt phái và luật sĩ giữ những tập tục của cha ông Do Thái. Vì thế họ bắt bẻ Chúa Giê-su và các môn đệ Người về việc không rửa tay trước khi ăn. Chúa Giê-su cho họ biết: cần tuân giữ giới răn của Chúa hơn là giữ những tập tục của tiền nhân.

Sắp tết rồi. Nhà nào cũng chuẩn bị đón tết. Đa số người Việt Nam tin có đấng trên đầu trên cổ, mà không biết đấng ấy là ai, tạm gọi là Ông Trời, cho nên, còn biết bao điều mê tín cứ truyền đi từ đời ông bà sang con cháu, mà vẫn giữ đến giờ.

Sáng nay, còn có người mua “mảng cầu, dừa, đu đủ, xoài” về cúng để “cầu vừa đủ xài”. Có người lại đùa: nên mua mảng cầu, xoài, cái ổ liếp và cái ba ga xe đạp, để “được xài líp ba ga”. Còn có người đi xem bà thầy bói nói gì cho năm Giáp Thìn sắp tới!

Quả thực, khi thấy niềm tin của nhiều người còn đơn sơ một cách mù mịt như thế, thử hỏi mỗi người, mỗi nhà công giáo có xót ruột không? Xót ruột vì tập tục mê tín làm cho con người hoặc mất bình an, hoặc đặt niềm tin vào chỗ ảo tưởng. Xót ruột vì ánh sáng Tin Mừng vẫn chưa chiếu rọi vào mọi người quanh ta. Vì thế, các gia đình hãy xót thương những người mù mịt, và cầu xin cho họ nhận được ánh sáng của Tin Mừng.

Ông Tư nói linh tinh: “Đừng trách bà con ta mê tín, hay còn mãi giữ những hủ tục bất phân định, nhưng hãy đâm ngực mình chưa thực làm chứng cho Tin Mừng. Ước gì các gia đình sống chân thật và yêu thương với hết mọi người. Như thế là sống Tin Mừng, là giữ giới răn của Thiên Chúa, là xây dựng nét đẹp văn hoá cho nhân loại. Thiếu sự thật, không có văn hoá. Thiếu tình thương, không có sự sống. Hãy sống chân thật và yêu thương.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự, và yêu nhau, yêu người như Chúa đã yêu. Amen.

07/02 THỨ TƯ TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN.

1V 10,1-10; Mc 7,14-23.

LÀM MỚI LẠI TÂM HỒN, ĐỂ ĐÓN NĂM MỚI

“Những gì từ con người ta xuất ra, đó là cái làm cho người ta ra ô uế”

Các luật sĩ và biệt phái cần cái sạch đẹp bên ngoài, nên buộc người ta phải giữ tập tục rửa tay trước khi dùng bữa. Ai không rửa tay thì họ cho là ô uế, như nhớp. Còn Chúa Giê-su cần cái sạch đẹp trong tâm hồn, trong ý nghĩ. Không ai nói rửa tay mà sạch được những ý nghĩ như bản trong tâm hồn.

Chúa muốn mỗi chúng ta hãy tẩy sạch những ý nghĩ như bản, những thèm khát bất chính trong lòng mình, hãy xoá sạch những ý tưởng kiêu căng, những mưu toan gian tà, những vẫn đục ghét ghen ganh tỵ hận thù. Người có đẹp bên ngoài, mà chẳng tốt lành bên trong, thì cái đẹp ấy cũng chỉ là một trò đời gian dối.

Chuẩn bị đón năm mới, người dọn dẹp, kẻ sửa sang nhà cửa cho mới, người mua sắm đồ đạc mới, quần áo mới, kẻ làm lại làn da mới, mái tóc mới, nhưng cần nhất là làm mới lại suy nghĩ, làm mới lại tâm tình sống với Chúa, với Giáo Hội và với nhau.

Ước gì các gia đình hướng tới việc làm mới lại tình yêu vợ chồng, cha mẹ với con cái, anh em huynh đệ với nhau, bằng cách mỗi người sẽ bỏ đi cái tôi kiêu căng ích kỷ của mình, giúp nhau cùng nhìn về một hướng là tình yêu nơi Thánh Giá Chúa Giê-su, tình yêu nơi Lời Chúa và Thánh Thể Chúa. Mái nhà mình trong năm mới, phải là mái ấm bình an và hạnh phúc hơn năm cũ. Những gì chưa tốt đẹp của năm cũ, xin hãy cho trôi đi theo với thời gian, và xây dựng mới một tương quan gia đình chan hoà yêu thương, thuận hoà, êm ấm.

Các gia đình cũng cần làm mới lại việc cộng tác, tham gia với giáo hội một cách siêu nhiên và thanh thoát hơn: Tham gia vào đời sống Giáo hội để tạ ơn Chúa và làm vinh danh Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết tận tâm làm mới lại tình yêu với Chúa, với Giáo Hội, với nhau và với mọi người. Amen.

08/02 THỨ NĂM TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN.

1V 11,4-13; Mc 7,24-30.

TIN TƯỜNG CẦU XIN VÀ TẠ ƠN CHÚA

“Những con chó ở dưới gầm bàn cũng ăn những mẩu bánh rơi của con cái”

Một phụ nữ dân ngoại, dòng giống Syrôphênixi đến phục lạy Chúa Giê-su và xin Người trừ quỷ ra khỏi con bà. Người thử lòng tin của bà, Người nói: “không nên lấy bánh của con cái mà ném cho chó”. Nghe rất nặng lời, nhưng xin hiểu rằng: bấy giờ, người Do Thái tự phụ mình là dân của Thiên Chúa, và họ xem dân ngoại như là “chó con”. Một sự phân biệt quá mức cần thiết, và có thể nói là lỗi đức bác ái cách nặng nề. Thế nhưng, phụ nữ dân ngoại kia bất chấp chuyện sĩ diện, bà đã tỏ ra tin tưởng mãnh liệt vào Người. Bà nói: “Nhưng thưa Thầy, chó con cũng được ăn những mẩu rơi dưới bàn ăn của con cái”. Người liền nói với bà: “Vì lời bà nói đó, bà hãy về; quỷ đã ra khỏi con gái bà rồi”.

Những ngày cuối năm, ông Tư đi một vòng quanh xóm, nhìn thấy nhiều nhà người lương cúng tất niên. Bàn thờ bên trong nhà đầy những mâm thức ăn, hoa quả và khói hương nghi ngút. Bàn thiên trước sân cũng thế! Có người đang ngược lên trời vái tứ phương, nhắm nghiền đôi mắt và thầm thì lời tạ ơn Trời, lời cầu xin phúc lộc cho năm mới. Đó là cách thể hiện lòng tin của những người chưa nhận biết Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, chỉ biết có Ông Trời đáng quý mến, đáng tin, đáng cậy!

Ông Tư bỗng nhớ đến thánh lễ sáng những ngày này, lưa thưa mười lăm người già dự lễ. Thánh lễ chiều có đông hơn một chút, nhưng cũng chỉ một ít thiếu nhi, một ít trung niên và người già! Trước, sau và bên hông nhà thờ, chỗ nào cũng có người trẻ, người trung niên đang nhậu nhoẹt ca hát, loa karaoke âm ỹ!

Ước gì các gia đình đến với thánh lễ để tạ ơn Chúa và tha thiết cầu xin Chúa ban những ơn lành cho gia đình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tưởng tuyệt đối vào Chúa, và thể hiện lòng tin ấy qua việc cầu xin và tạ ơn Chúa. Amen.

09/02 THỨ SÁU TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN.

1V 11,29-32;12,19; Mc 7,31-37.

CHÚA CHỮA LÀNH BỆNH CÂM ĐIẾC TRONG NHÀ MÌNH
“Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được”.

Cuối năm, có người điếc nghe được, có người câm nói được. Thật là vui mừng. Người câm điếc ấy không ở đâu xa, lại ở ngay trong nhà mình, trong cộng đoàn giáo xứ mình. Đây là phép lạ Chúa làm, chứ không ai có thể làm được.

Một đứa con trong nhà, cả năm trời không nghe lời cha mẹ. Nó cứ làm chuyện nó thích làm, mà không muốn làm chuyện cha nó dạy bảo. Cha nó buồn cứ thăm thì mãi với Chúa : “Lạy Chúa, xin Chúa mở tai nó, và cho nó nghe Chúa nói. Còn con, nói nó chẳng nghe. Nó lớn rồi! Nó nghĩ nó khôn rồi, chẳng muốn nghe cha nó nữa!”. Mới hôm kia, thứ tư, nó đi xưng tội. Về nó nói với cha nó: “Cha ơi, con biết con sai rồi! Con xin lỗi Cha. Con mới xưng tội về. Cha sở dạy con việc đền tội là phải về xin lỗi cha, ngàn lần xin lỗi cha, và phải nghe cha dạy bảo”.

Chuyện khác, một người làm cha quá gia trưởng trong nhà, luôn làm theo ý mình mà không lắng nghe và làm theo ý vợ và các con. Cha phán dạy điều gì, thì cả nhà phải răm rắp tuân hành. Có những phán dạy chủ quan và đôi khi kiêu căng vô cảm nữa, nhưng có góp ý gì, cha cũng không nghe! Mẹ bảo các con hãy cầu nguyện cho cha đi thôi, đừng phàn nàn, chống đối! Cả nhà cầu nguyện, và phép lạ đã xảy ra. Mới hôm qua, các con về ăn tết đông đủ, cha nói: “Anh xin lỗi em. Cha xin lỗi các con. Cảm ơn em và các con đã chịu đựng bao năm qua. Cha sẽ lắng nghe mẹ và các con. Nhà mình ăn cái tết này cho thật vui về!”

Ước gì gia đình, giáo xứ luôn cầu xin cho cả nhà lắng nghe nhau, không chỉ người nhỏ phải lắng nghe người lớn, mà người lớn càng phải lắng nghe người nhỏ. Như thế mới là hiệp hành!

Lạy Chúa, xin Chúa chữa lành bệnh câm điếc trong gia đình, trong giáo xứ chúng con, để mọi người nghe nhau và nói được những lời yêu thương, tha thứ, bình an, hạnh phúc. Amen.

09/02 THÁNH LỄ TẠ ƠN CUỐI NĂM

Is 63,7-9; 1Cr 1,3-9; Lc 1,39-55.

KHIÊM NHƯỢNG CẤT LÊN LỜI CA TỤNG TẠ ƠN

“Linh hồn tôi ngợi khen Chúa”.

Mẹ Maria nói: “Linh hồn tôi ca ngợi Chúa, và thần trí tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ tôi, vì Người đã nhìn đến phận hèn tôi tớ Người, thực từ đây thiên hạ muôn đời sẽ khen rằng tôi có phước, vì Đấng đã làm cho tôi những điều trọng đại, Người quyền năng, và Danh Người là thánh”.

Một năm qua đi, với biết bao hồng ân của Thiên Chúa. Thế nhưng, chỉ có người khiêm nhượng mới nhận ra hồng ân của Thiên Chúa trong cả những thành công, những bình an, và cả trong những thất bại bất an đau buồn! Và cũng chỉ có người khiêm nhượng mới dám cất tiếng lên mà ca tụng tạ ơn Thiên Chúa, mới dám tuyên xưng Chúa quyền năng, Chúa chí thánh.

Người khiêm nhượng sẽ tạ ơn Chúa vì đã tín thác vào Chúa trong mọi thời khắc, mọi biến cố trong năm qua. Tất cả đều là thánh ý của Thiên Chúa thượng trí, yêu thương và quan phòng.

Người khiêm nhượng sẽ tạ ơn Chúa vì những thành công là nhờ ơn Chúa, và tạ ơn Chúa vì những thất bại cũng là quà tặng quý giá Chúa gửi đến để tôi luyện lòng tin cậy mến của mình.

Người khiêm nhượng sẽ tạ ơn Chúa vì trái tim và bàn tay Chúa đã thực sự can thiệp vào cuộc đời mình, qua trái tim và bàn tay của biết bao người, cả những người chưa quen biết.

Người khiêm nhượng sẽ nhận ra chính gia đình mình là địa chỉ nhận lãnh và trao ban hồng ân của Thiên Chúa cho đời.

Người khiêm nhượng mới nhận ra mình được Chúa yêu, và cũng mới có thể yêu người như Chúa đã yêu mình.

Hết một năm đời trần gian, ước gì các gia đình hãy mặc lấy tâm tình khiêm nhượng của Mẹ Maria mà nghiệm ngộ ra biết bao hồng ân Chúa xuống cho gia đình, và ca tụng tạ ơn Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chân thành tạ ơn Chúa và xin Chúa tiếp tục quan phòng mọi nhà năm mới bình an. Amen.

09/02 THÁNH LỄ TẠ ƠN CUỐI NĂM (2)

Is 63,7-9; 1Cr 1,3-9; Lc 17,11-19

CÒN CHÍN NGƯỜI KIA ĐÂU?

“Người ấy đến sấp mình dưới chân Chúa Giêsu và tạ ơn Người”.

Mười người phung hủi được Chúa Giê-su chữa lành. Chỉ có một người đến tạ ơn Người. Còn chín người kia đâu?

Có vẻ như chúng ta vẫn cầu xin ơn chữa lành bệnh tật phần xác hơn là xin chữa lành bệnh tật phần hồn, là tội lỗi. Đã vậy, khi được chữa lành bệnh lại nghĩ nhờ mình có tiền, nhờ mình biết chạy bác sĩ, và quà cáp cảm ơn bác sĩ, mà không tạ ơn Chúa.

Có người nói: “Bà con mình ngộ lắm, khi mạnh khỏe, khi có tiền thì mới nghĩ là Chúa ban hồng ân, còn lúc đau yếu, thiếu thốn nợ nần, thì than trách Chúa chẳng nhớ tới! Ít có người tạ ơn Chúa khi đói khổ, đau bệnh. Nhưng rồi khi khỏe mạnh, có của ăn của để, thì lại nghĩ do tài sức của mình, không tạ ơn Chúa.

Vâng! một năm đời qua đi với biết bao là lo toan vất vả, thử thách, buồn nhiều hơn vui. Người đau vì bệnh, kẻ đau vì người thân từ giã cõi đời. Người buồn vì thất bại, nợ nần, kẻ buồn vì đũa nghịch tử. Người đau chuyện vợ chồng bất tín, kẻ đau vì bị bỏ rơi, hiểu lầm, khinh thị, phân biệt. Ai cũng có nỗi đau riêng!

Ước gì các gia đình luôn nhớ đến Chúa quyền năng và giàu lòng xót thương. Người can thiệp vào đời sống mỗi người. Người nắm giữ vận mạng mỗi Người. Cần có cái nhìn siêu nhiên để thấy tất cả vui buồn sướng khổ của mỗi người đều là hồng ân của Chúa ban, luôn hân hoan đón nhận và luôn tạ ơn Chúa.

Và cần thiết nhất, là hãy xin ơn chữa lành bệnh phần hồn.

Một ả giang hồ quỳ dưới góc nhà thờ kia âm thầm thưa với Chúa sau khi lãnh bí tích hoà giải: “Lạy Chúa, ai cũng xem thường con hư thân tội lỗi, và bỏ rơi con, hắt hủi con. Chỉ có Chúa Giê-su trong toà giải tội, đã nói với con lời âu yếm: “Chúa yêu con, đừng thất vọng. Hãy sám hối, làm mới lại cuộc đời. Con tạ ơn Chúa. Xin Chúa giữ con trong tình yêu Chúa. Amen”.

09/02 THÁNH LỄ GIAO THỪA (1)

Ds 6,22-27; 1Tx 5,16-26.28; Mt 5,1-10.

TÍN THÁC HOÀN TOÀN VÀO THIÊN CHÚA

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”.

Tinh thần nghèo khó là không yêu chuộng sự thế gian này quá lẽ, nhưng biết tín thác hoàn toàn vào tình yêu và sự quan phòng tuyệt đối vững chắc của Thiên Chúa. Có những người thực sự nghèo khó về vật chất, nhưng không có tinh thần nghèo khó, vì họ không bằng lòng với cái nghèo khó của họ, họ phàn nàn than trách Chúa, họ không yêu mến và tin tưởng cậy trông Chúa, họ vẫn luôn ước ao được giàu có để có thể hơn người. Cũng có những người giàu có vật chất, nhưng họ sống tinh thần nghèo khó, không bị tiền bạc vật chất ràng buộc, họ tạ ơn Chúa, và sẵn sàng sẽ chia tất cả những gì Chúa ban cho cuộc đời! Ông Tư nói linh tinh: “Bất cứ ai nặng lòng tham lam của cải tiền bạc thế gian, người ấy không có Chúa trong lòng”.

Phút giao thừa linh thiêng giữa năm cũ và năm mới, Lời Chúa là Tám Mối Phúc Thật, nhắc nhở mỗi người trước tiên hãy “tín thác hoàn toàn vào tình yêu và sự quan phòng tuyệt đối vững chắc của Thiên Chúa”, bởi khi đã tín thác vào Chúa, thì 7 mối phúc kia cũng sẽ được thực hiện, và cuối cùng là chiếm hữu được hạnh phúc Nước Trời, được sống sự sống của Thiên Chúa.

Vâng, có tín thác vào Chúa, mới thấy trong đau khổ có niềm vui, trong hiền lành có hạnh phúc, trong khát khao có hy vọng, trong khi thương xót lại được xót thương, trong lòng tinh tuyền thanh sạch có Thiên Chúa ngự trị, trong sự hoà thuận có tình gia đình của Thiên Chúa, và nhất là trong cái chết vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người, có sự sống mới đang nảy mầm xanh tốt!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón giao thừa với niềm vui của Lời Chúa, và cùng bước vào năm mới với quyết tâm tín thác hoàn toàn vào tình yêu và sự quan phòng tuyệt hảo của Chúa, để gia đình luôn là địa chỉ hồng ân, bình an và hạnh phúc. Amen.

09/02 THÁNH LỄ GIAO THỪA (2)

Ds 6,22-27; 1Tx 5,16-26.28; Mt 7,7-11

XIN CHO MỘT NĂM MỚI THEO Ý CHÚA

“Ai xin thì sẽ được”.

Chúa Giê-su dạy: “Hãy Xin, Tìm, và Gõ cửa, sẽ được”. Không chỉ “xin”, rồi ngồi chờ sung rụng, nhưng phải cộng tác với Chúa bằng nỗ lực của mình, và nhất là phải chân thành yêu Chúa và mạnh dạn gõ cửa trái tim đầy xót thương của Người.

Chúa muốn chúng ta xin với lòng tin tuyệt đối, tìm với lòng cậy trông kiên vững, và gõ cửa với lòng mến Chúa chân thành.

Hơn nữa, Chúa còn muốn chúng ta xin để được theo thánh ý của Thiên Chúa thượng trí quyền năng và thương xót, chứ không phải xin để được theo ý mê muội ảo tưởng của mình. Xin sống lâu để hưởng thụ hay để còn được làm việc ca tụng Chúa? Xin giàu có để khẳng định đẳng cấp hay để sẻ chia ban phát cho đời? Xin cho thực hiện công trình này công trình nọ để nổi nả danh mình hay để vinh danh Chúa? Khi chúng ta xin, Chúa đã thấu suốt ý xin và mục đích tốt xấu của chúng ta rồi. Người nghe lời chúng ta xin và ban cho chúng ta điều tốt nhất theo ý Người

Mới sáng nay, uống trà với ông Tư, ông Sáu nói: “Xin hoài, xin mãi cả năm mà chẳng được. Chúa ở xa quá, kêu mãi chẳng nghe”. Ông Tư hỏi: “Vậy anh đã xin Chúa điều gì?” Ông Sáu nói: “Cả nhà tui xin cho trúng chỉ một tờ vé số, là mọi chuyện êm xuôi hết. Cái thùng đựng vé số đầy rồi. Bà xã tui cân bán giấy vụn được 1 ký”. Ông Tư trả lời: “Ai đó trúng số cũng không ngoài ý Chúa. Anh chưa trúng số cũng không ngoài ý Chúa. Chỉ có Chúa mới biết là anh có trúng số thì mọi việc cũng chả êm xuôi, có khi còn tệ hại hơn anh không trúng số! Tui nghĩ là anh phải cảm ơn Chúa vì anh chưa trúng số!”

Ước gì trong phút giao thừa này, các gia đình thưa với Chúa: “Lạy Chúa, xin cho gia đình con luôn tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự, và nhận ra hồng ân Chúa trong mọi biến cố: Chúa đang ban cho gia đình con điều tốt nhất theo ý Chúa. Amen”.

10/02 THỨ BẢY TUẦN 5 THƯỜNG NIÊN.

1 V 12, 26-32; 13, 33-34; Mc 8,1-10

NĂM MỚI CỦA NHỮNG SẺ CHIA

“Họ ăn no nê”.

Chúa Giê-su chạnh lòng thương đám đông, vì đã ba ngày rồi, họ không rời bỏ Người và không có gì ăn. Nếu để họ đói mà về nhà, họ sẽ mệt lả giữa đường, vì có nhiều người từ xa mà đến. Vì thế, từ chỉ mấy chiếc bánh và vài con cá nhỏ, của một em bé nhỏ biết sẻ chia, Chúa Giê-su làm phép lạ bánh hoá ra nhiều, và cả ngàn người, ai cũng được ăn no, không còn ai phải đói.

Chúa Giê-su nhận về mình và về các môn đệ trách nhiệm phải lo cho dân chúng ăn no. Là môn đệ Chúa Giê-su, mỗi người cũng hãy lắng nghe cho rõ lời Chúa nói: “các con hãy lo cho họ ăn”. Người làm cha làm mẹ phải vất vả làm lụng để lo cho con cái có cái ăn, đã đành, mỗi người chúng ta còn phải biết sẻ chia cho nhau, chia cho mọi người sự sống phần xác này nữa.

Năm 2023 vừa đi qua, có người nói vui rằng: chỉ cần cái số lẻ là 6 ngàn tỷ trong số tiền một triệu không trăm sáu mươi sáu ngàn tỷ tham nhũng thất thoát kia, là đã đủ nuôi cả một huyện nhà sung túc. Hoá ra, người Việt Nam cần cù làm ăn, nhưng vẫn mãi nghèo đói, vì tất cả tài sản đều tập trung vào tay nhóm lợi ích! Chỉ khi xoá đi lòng tham vô đáy, con người mới có thể xây dựng một cuộc sống ấm no, xây dựng một đất nước đáng cho thiên hạ kính nể! Đàng này, còn những cõi lòng chỉ biết vun quén, thì cứ hãy còn cả đám dân đen đói khổ, nghèo hèn!

Ông Tư nói: thôi thì bàn chi chuyện của những người không cần có đời sau, ta hãy cứ nghe Lời Chúa mà bẻ tấm bánh nhỏ bé đời mình ra, mà chia cho người, để người được vui được sống!

Ước gì các gia đình biết lo cho nhau, lo sự sống đời này là cần có cái ăn, và còn lo cho sự sống đời sau nữa, là chia cái ăn cho người. Chúa nói: “Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình biết lo cho nhau và sẻ chia cho người sự sống đời này và sự sống đời sau nữa. Amen.

10/02 THỨ BẢY MỒNG MỘT TẾT. CẦU BÌNH AN (1)
St 1,14-18; Pl 4,4-8; Mt 6,25-34.

HÃY KÝ THÁC ĐƯỜNG ĐỜI CHO CHÚA

“Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”.

Năm mới, vòng thời gian mới mà Chúa thương ban cho chúng ta, để chúng ta sống ở đời này, và chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh cửu ở đời sau. Cũng thì 12 tháng, cũng thì 365 ngày, nhưng có người thì sẽ lớn ra, có người lại già đi, có người vươn vai anh dũng, có kẻ xếp cánh mỗi mòn héo úa. Nhưng ước gì, ai cũng được một năm mới thanh thản bình an trong niềm vui đích thực.

Lời Chúa hôm nay như lời chúc mừng năm mới của Thiên Chúa dành cho mỗi người: “Hãy ký thác đường đời cho Chúa”. “Không ai có thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi tiền của được”. “Tiên vàn các con hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn các điều đó Người sẽ ban thêm cho các con”. “Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”.

Hoá ra, Chúa biết con người sống ở trần gian này, ai cũng phải lo cho có cơm áo gạo tiền, có nhà cửa có phương tiện điều kiện sống đời sống thể xác. Nhưng Chúa muốn chúng ta trước tiên hãy nhớ đến Chúa, hãy tin cậy mến Chúa, và hãy đặt vận mạng đời mình trong tay Chúa. Bởi vì, Chúa là đáng quyền năng và xót thương. Người yêu chúng ta hơn chúng ta yêu mình. Người lo cho chúng ta nhiều hơn chúng ta lo cho mình. Và cách yêu, cách lo của Chúa luôn luôn là tuyệt vời, là hoàn hảo.

Sở dĩ chúng ta phải đau khổ, vì chúng ta lo lắng quá nhiều. Còn gì sung sướng hạnh phúc cho bằng có người lo cho chúng ta mọi thứ. Người bình an hạnh phúc là người cứ để cho Chúa yêu, cứ để cho Chúa lo. Việc nhẹ nhàng nhất của mình là tin cậy mến Chúa luôn, và yêu người như Chúa yêu mình!

Thánh Phaolô: “Những ai dùng sự đời này, hãy ăn ở như không tận hưởng, vì chung bộ mặt thế gian này đang qua đi”.

Lạy Chúa xin cho các gia đình tin tưởng ký thác đường đời cho Chúa, chỉ lo nhớ đến Chúa, để Chúa yêu, để Chúa lo. Amen.

10/02 THỨ BẢY MỒNG MỘT TẾT. CẦU BÌNH AN (2)
St 1,14-18, Pl 4,4-8, Mt 6,25-34

TÌNH YÊU VÀ HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH LÀ VÔ GIÁ
“Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”.

Trước Tết mấy ngày, cô công nhân than thở: “Lúa tháng giêng, đồng tiền tháng chạp. Không biết năm nay tiền nó đi đâu cả, mà khó kiếm quá. Làm ăn thất bại đủ kiểu. Nợ nần còn vương trả chưa xong. Chẳng muốn nói gì tới cái Tết. Năm mới mà chẳng có tiền, thì cũng chẳng có gì mới! Vợ chồng nhìn nhau rung rung đôi mắt, nhìn con cái thấy chúng nó không được xinh đẹp đầy đủ bằng người mà xót cả ruột, nhìn cảnh nhà mình đón tết mà tím rím cõi lòng. May ra còn được chút niềm vui, đó là lời an ủi của chồng: “Mình đã cố gắng hết sức rồi em. Đừng buồn nữa. Thôi thì năm mới cứ hãy sống trong hy vọng!”

Cô vừa kể xong câu chuyện nhà mình, vài cô bạn cũng tranh thủ góp lời than thở đủ điều chuyện gạo tiền cơm áo!

Hoá ra, đâu chỉ một nhà, mà nhiều nhà và cả làng công nhân vẫn áy náy lo lắng sao cho gia đình mình có cái sống khá hơn một chút. Nghe thật chẳng vui chút nào, lại còn đáng thương!

Sáng nay, trong thánh lễ đầu năm, Lời Chúa nói: “Tiên vàn các con hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn các điều đó Người sẽ ban thêm cho các con” “Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”. Cha sở nói trong bài giảng: “Chuyện làm ăn năm nay khó khăn, nhưng anh chị em đừng quá lo lắng. Hạnh phúc gia đình không quá lệ thuộc vào kinh tế vật chất, nhưng điều quan trọng là vợ chồng tin cậy mến Chúa, hy sinh cho nhau, cảm thông cho nhau, và yêu thương nhau hết lòng. Có những gia đình nghèo tiền, nhưng tình yêu và hạnh phúc của họ thì những người có tiền tỷ cũng không mua nổi!”

Ông Tư kể: “Tôi có nhìn thấy vài đôi vợ chồng ôm nhau khóc trong Thánh Lễ đầu năm. Họ đang yêu nhau và hạnh phúc”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình tin tưởng ký thác đường đời cho Chúa, và luôn hết lòng yêu nhau, yêu hết mọi người. Amen.

10/02 THỨ BẢY MỒNG MỘT TẾT. CẦU BÌNH AN (3) **Is 11,1-9; Cl 3,12-17, Ga 14,23-27)**

LỜI CHÚA MANG LẠI BÌNH AN ĐÍCH THỰC

“Thầy ban bình an của Thầy cho các con”.

Người chúc nhau năm mới bình an, năm mới khang an thịnh vượng, năm mới hạnh phúc phát đạt... Toàn là những điều ước quý hiếm vì khó kiếm, khó có. Ngay điều “phát đạt, thịnh vượng” trong một cuộc kinh tế tranh hùng quyết liệt kia, có thể thấy bằng mắt đó, cũng đã là khó có, khó thấy lắm rồi, thì hướng chi là bình an, hạnh phúc như một khái niệm vô hình.

Quả thực, bình an và hạnh phúc là điều mà ai cũng khát khao trong năm mới, và trong suốt cuộc đời. Nhưng, cũng có chắc gì thịnh vượng là bình an, phát đạt là hạnh phúc?

Có thể nói: ai đã đi qua cuộc đời này đều có thể cảm nghiệm được điều quý giá này là: bình an và hạnh phúc không phải là những thứ có thể sắm mua bằng tiền, đổi lấy bằng vàng bạc, kim cương..., và cả khi đổi lấy bằng mồ hôi nước mắt, bằng hy sinh, bằng xương máu mà cũng không chắc có được.

Lời Chúa ngày đầu năm mới, mở ra cho chúng ta con đường dẫn chúng ta tới bình an đích thực: “Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy, và Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy, và Chúng Ta sẽ đến và ở trong người ấy”. Bình an thực chính là đây: Ai yêu mến Chúa, nghe và sống Lời Chúa trong cuộc đời, người ấy được Chúa ban cho sự bình an tâm hồn, không ai lấy mất được, không có điều gì ở thế gian này làm chao đảo được.

Năm mới, ước gì mỗi chúng ta hãy vững tin Lời Chúa là chân lý, là sức sống. Lắng nghe và sống Lời Người là có bình an đích thực. Lời Chúa đã ban, bình an đã sẵn. Điều còn lại là của chúng ta có đón nhận, lắng nghe và thực hành hay không. Chúa khát mong chúng ta bình an hạnh phúc. Đừng phụ phàng Lời Chúa!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tìm bình an hạnh phúc đích thực chỉ nơi việc tín thác vào Chúa, yêu mến, lắng nghe, và thực hiện Lời Chúa dạy trong đời sống gia đình. Amen.

10/02 THỨ BẢY MỒNG MỘT TẾT. CẦU BÌNH AN (4)
Is 65,17-21, Kh 21,1- 6; Mt 11, 25-30

BÌNH AN CỦA LÒNG HIỀN LÀNH KHIÊM NHƯỢNG

“Ta dịu hiền và khiêm nhường trong lòng”.

Thánh Giacôbê Tông đồ nói: “Anh em đâu có biết ngày mai sẽ ra sao. Bởi vì đời sống anh em là cái gì? Là một chút hơi nước xuất hiện trong giây lát, rồi biến đi” (x.Jac 4,13b-15)

Người khiêm nhường nhận ra mình chỉ là chút hơi nước xuất hiện trong một thoáng chóng vánh rồi biến đi, và chẳng biết mình sẽ ra sao ngày mai. Nhưng người kiêu căng thì dám khẳng định mình sẽ ra sao ngày mai. Và khi ngày mai đến, nó không như mình khẳng định, bấy giờ, người kiêu căng sinh ra bất ổn, bất an. Bởi vậy, có người nói, kẻ kiêu căng không bao giờ có được tâm hồn bình an. Chỉ chuyện muốn hơn người thôi, cũng đủ nó hành hạ người kiêu căng đến mất ăn, mất ngủ. Chưa nói đến chuyện kẻ kiêu căng gây nên bao bất nhất, bất an trong gia đình, cộng đoàn, xã hội chỉ vì xem cái tôi của mình quá lớn.

Chúa Giê-su mời gọi chúng ta hãy học với Người bài hiền lành, khiêm nhường, bởi chính hiền lành khiêm nhường là chìa khóa của sự bình an, còn là chìa khóa của thành công trong cuộc sống đức tin, và cả trong đời sống làm người. Không hiền lành khiêm nhường thì chẳng nhận ra Thiên Chúa, chẳng đón tiếp Người. Sống như không có Thiên Chúa thì có khác gì chiếc bình sành dễ vỡ mà dám phủ nhận ông thợ gốm tạo sinh ra mình!

Tin mừng Nước Thiên Chúa được mạc khải cho người hiền lành khiêm nhường. Bởi, hiền lành khiêm nhường là bản tính thường hằng của Thiên Chúa. Có đón nhận Thiên Chúa thì chúng ta mới được phúc bình an. Ước gì năm mới các gia đình hiền lành khiêm nhường nhận ra sự hèn kém của mình, không ý lại sức riêng mình nữa, nhưng khiêm nhường tin tưởng ký thác đường đời cho Chúa, để tâm hồn chúng ta được bình an.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiền lành khiêm nhường để biết mình, biết Chúa, và biết sống yêu như Chúa. Amen.

11/02 CHÚA NHẬT 6 THUỜNG NIÊN

Lv 13,1-2.44-46; 1Cr 10,31-11,1; Mc 1,40-45.

KHÔNG ĐỂ NGƯỜI NHÀ MÌNH CÔ ĐỘC

“Bệnh cùi biến mất và người ấy được sạch”.

Sách Lê-vi viết: “Vậy ai mắc bệnh phong cùi, và tự té ra lệnh phải ở riêng, thì phải mặc áo rách, để đầu trần, lấy áo che miệng và la to rằng mình mắc bệnh truyền nhiễm và ô uế. Bao lâu người đó còn mắc bệnh phong cùi và ô uế, họ phải ở riêng một mình ngoài trại”. Cho đến thời Chúa Giê-su, người phong cùi vẫn còn bị cách ly. Vì thế, khi nghe tin Chúa Giê-su ngang qua đầu đó, thì người phong cùi kêu van Người chữa lành. Và Người đã chữa lành họ để họ được trở lại hoà nhập với cộng đồng.

Từ câu chuyện người phong cùi, ông Tư nói linh tinh: “Không có căn bệnh nào đau khổ cho bằng bệnh cô độc trong chính căn nhà của mình, trong chính gia đình mình. Người vợ cô độc đến trầm cảm, vì cách ăn nết ở của chồng: không những thiếu quan tâm, thiếu ủi an, thiếu âu yếm, lại còn gia trưởng, vũ phu, đối xử với vợ mình còn tệ hơn người giúp việc. Người chồng cô độc đến nỗi chiều nào cũng mượn chén rượu giải sầu sau hè, rồi lẩn ra ngủ tuốt, “đôi khi chó phải dọn chèo, vợ ra đóng cửa ngấm đê ít lời”. Hối ra mới biết, từ khi chồng bệnh, không làm ra đồng nào nữa, phải ngửa tay xin vợ từng đồng, lúc thì cho, lúc thì không, nhục! Đứa con trong nhà cô độc vì lỡ một lần hư thân, mà mấy năm rồi, vết nhơ ấy chưa xoá nổi trong lòng cha mẹ, anh chị em mình! Đúng là “ở trong nhà mình mà như người bệnh cùi phải ở ngoài trại”.

Ước gì các gia đình mặc lấy lòng xót thương của Chúa Giê-su, mà sống với nhau bằng một tình thương chan hoà. Không ai được phép để người nhà mình cô độc! “Thương người như thể thương thân, biết ai tội lỗi/ biết ai đau yếu/ biết ai nghèo khổ có phần thương hơn”, thiết nghĩ, đó là tấm lòng của Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết dành tất cả ưu ái cho ai già cả, đau yếu, hư thân, tội lỗi...trong nhà mình. Amen.

11/02 NGÀY MÔNG HAI TẾT: KÍNH NHỚ TỔ TIÊN ...

Hc 44,1.10-15; Ep 6,1-4.18.23.24; Mc 7,1-2. 5-13a

SỐNG ĐẸP LÒNG CHÚA, LÀ THẢO KÍNH CHA MẸ

“Hãy thảo kính cha mẹ”.

Chúa Giê-su nhắc lại điều răn thứ tư “Hãy thảo kính cha mẹ”, nhưng đừng giữ luật cách hình thức bên ngoài, như những người biệt phái kia. Việc rửa tay trước khi ăn, có làm sạch tâm hồn nhờ ưé không? Chúa muốn chúng ta hãy dùng Lời Chúa mà biến đổi con người cũ, nên con người mới. Hãy lắng nghe, tuân giữ, và chu toàn lề luật “kính mến Chúa, và yêu thương người”.

Cách sống ấy không chỉ là việc thảo kính đẹp lòng ông bà cha mẹ, mà gia đình còn được bình an, gia tộc rạng rỡ, Thiên Chúa được vinh danh. Thánh Phaolô nói: “Hãy tôn kính cha mẹ, để người được hạnh phúc và hưởng thọ trên mặt đất này”.

Vì thế, với người công giáo, thảo kính cha mẹ không dừng lại ở việc yêu mến, vâng lời, phụng dưỡng khi cha mẹ còn sống và mồ yên mã đẹp, cúng kiếng chạp giỗ khi cha mẹ đã khuất, nhưng còn phải sống cho nên người công giáo tốt, thờ phượng Chúa và yêu thương nhau, giữ tình thân huynh đệ và giúp nhau nên thánh, mới thực là thảo kính cha mẹ đúng nghĩa.

Thế thì, ai kia không kính lễ, lại rượu chè be bét phá hoại sức khỏe, sử dụng ma túy đá làm mất cả nhân tính; ai kia chơi đề đóm, bài bạc cá độ; ai kia vũ phu, ngoại tình, vợ chồng ly tán, bỏ con bỏ cháu... thì làm sao gọi được là hiếu kính cha mẹ. Thế thì ai kia khi cha mẹ chết rồi, anh chị em chỉ vì vài mét đất mà xâu xé nhau, từ bỏ nhau, làm người xa lạ nhau, có khi thù hận nhau... là gọi là thảo kính cha mẹ được sao? Sống vô kỷ luật, bất nghĩa với Chúa, bất nhân với mọi người, là bất hiếu với cha mẹ. Sống đẹp lòng Chúa, yêu thương mọi người, mới là hiếu tử.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết ghi nhớ công ơn sinh thành dưỡng dục của cha mẹ, và đền ơn bằng cách làm trở sinh hoa trái ân sủng trong đời con cháu, là sống yêu mến Chúa, giữ lề luật Chúa, sống đẹp lòng Chúa và mọi người. Amen.

12/02 THỨ HAI TUẦN 6 THƯỜNG NIÊN.

Gc 1, 1-11; Mc 8, 11-13

NHẬN RA BAO ĐIỀU KỶ DIỆU CHÚA ĐÃ LÀM

“Tại sao thế hệ này lại xin điếm lạ?”

Khi rao giảng Tin Mừng, Chúa Giê-su đã làm nhiều phép lạ, bởi vì Người là Thiên Chúa quyền năng giàu lòng thương xót. Những gì mà sức con người không thể thực hiện được, thì với quyền năng của Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, đều có thể.

Biết bao người khiêm nhường đơn sơ đã thán phục, tin nhận Người, và tôn vinh Thiên Chúa. Thế nhưng, cũng có nhiều người không tin nhận Người. Họ là những người kiêu căng tự phụ mình hiểu biết về Đấng Thiên Sai, hay đúng hơn, họ tự họa nên một mẫu người của Đấng Thiên sai theo ý họ. Bởi vậy, khi nhìn dáng vẻ bên ngoài, khi xét nhân thân của Chúa Giê-su, thì họ xem thường, khinh bỉ Người hoặc nửa tin nửa ngờ. Họ muốn có một Đấng Cứu Thế luôn biết làm vui lòng vừa ý họ. Bởi vậy, họ thử thách Người, khi xin Người thực hiện một điếm lạ.

Cũng vậy, nhiều người trong chúng ta không nhận ra biết bao phép lạ Chúa đã làm trong cuộc đời mình. Họ không tin nhận, tôn vinh, và tạ ơn Chúa, lại còn trách móc Chúa sao không làm vừa ý họ. Có người dám nói một cách vô ơn rằng: Chúa chẳng ban gì cho tôi, tôi có mọi sự là bởi tài sức và nỗ lực của tôi, theo kiểu nói vô thần: “dưới sức người sỏi đá cũng thành cơm”. Có người lại nói: “Tôi đã làm cho Chúa biết bao việc, mà Chúa chẳng trả công gì cho tôi cả, cứ để tôi nghèo hoài”. Không phải là đòi Chúa phải làm một điếm lạ theo ý mình đó sao?

Ước gì các gia đình tin rằng; Chúa hiện diện và can thiệp vào cuộc sống của mỗi nhà, bằng tình yêu quan phòng của một người cha đầy quyền năng và giàu lòng thương xót. Chỉ khi nào các gia đình tin tưởng, lắng nghe và thực hiện Lời Chúa, mới có thể nhìn thấy bao điều kỳ diệu Chúa đã làm nơi nhà mình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra biết bao ơn lành của Chúa đã ban, và tạ ơn Chúa vì đó là phép lạ diệu kỳ. Amen.

12/02 MỒNG BA TẾT: THÁNH HOÁ CÔNG VIỆC (1)
St 2,4b-9.15; Cv 20,32-35; Mt 25,14-30.

“VỚI CHÚA TA LÀM, ĐÊM NGÀY HÂN HOAN”

“Vì người đã trung tín trong việc nhỏ, người hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ người”

Xin Chúa thánh hoá công việc, thánh hoá ý hướng làm việc, để không chỉ được sống an vui ở đời này, mà còn được sống hạnh phúc ở đời sau. Ước gì các gia đình luôn nhớ khả năng làm việc của mình là do Chúa ban chứ không phải tự sức mình mà có. Và vì thế, hãy dùng hết khả năng Chúa ban mà làm việc, chứ đừng đem chôn nén bạc đời mình đi, để đời mình ra vô dụng.

Nhớ đến Chúa và làm việc với Chúa. Không làm việc với sức riêng, với ý riêng của mình. Làm việc là cầu nguyện. Có lời hát: “Ai không làm việc thì không đáng ăn. Noi gương Phaolo tay dệt tay đan. Với Chúa ta làm đêm ngày hân hoan”.

Làm việc với Chúa, là “làm việc mình phải làm” theo sự soi sáng và hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, chứ không phải “làm việc mình thích làm” cho thoả mãn cái tham vọng xoàng thường của mình như “éch ngồi đáy giếng coi Trời bằng vung”.

Giáo hội mời gọi các gia đình hãy tham gia làm việc với Giáo Hội, là làm việc với Chúa và làm việc với nhau.

Bà con ta thường nói: “Làm việc cho Chúa, thì Chúa sẽ trả công”, nhưng Ông Tư thì nói: “Chúa không cần mình làm gì cho Chúa, nhưng Chúa muốn mình làm việc với Chúa, làm việc để tạ ơn Chúa làm việc cho vinh danh Chúa, làm việc vì cuộc sống của mình hôm nay và mai sau. Cần bỏ đi cái não trạng “làm việc cho Chúa”, để tránh cho được cái tội “đòi Chúa phải trả công, đòi Chúa phải tạ ơn mình”. Bởi vì, Chúa đã ban phát cho chúng ta nhiều hơn những gì chúng ta mong đợi, Chúa đã ban phát cho chúng ta theo thượng trí khôn ngoan của Người, chứ không phải theo ước muốn mê muội của chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn làm việc với Chúa, vì sự sống ở đời này, ở đời sau, của mình và của mọi người. Amen.

12/02 MỒNG BA TẾT: THÁNH HOÁ CÔNG VIỆC (2)
St 2,4b-9.15; Cv 20,32-35; Mt 25,14-30.

QUÀ TẶNG KHỐI ÓC, BÀN TAY VÀ TRÁI TIM

“Vì người đã trung tín trong việc nhỏ, người hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ người”

Khối óc, bàn tay và trái tim là những quà tặng quý giá Chúa đã ban cho mỗi con người để sống trong cuộc đời này. Khả năng ít nhiều của khối óc, bàn tay và trái tim đều do thượng trí khôn ngoan và quan phòng của Thiên Chúa đặt định. Nhưng dù ít hay nhiều, chúng ta đều phải lấy ra mà sử dụng cho đúng ý Chúa là sinh lợi đời này và đời sau, cho chính mình và cho tha nhân.

Có khối óc, có bộ não, mà không sử dụng, khiến chúng ta thành những con người không biết suy nghĩ và phân định thế nào là khôn-dại, tốt-xấu, thiện-ác, lành-dữ... Có bàn tay mà không sử dụng, khiến chúng ta thành những con người lười lỉnh, ăn bám, vô dụng, làm cho cuộc đời mình không còn giá trị gì, và trở nên gánh nặng cho gia đình, cho xã hội. Có trái tim biết yêu mà không sử dụng, khiến chúng ta thành kẻ vô cảm, bất nghĩa bất nhân với chính mình và với mọi người.

Trong xã hội hôm nay, đang có quá nhiều con người “vô hiệu hóa những quà tặng Chúa ban”, không sử dụng khối óc bàn tay và trái tim, không quý chuộng công việc, không làm việc... thì cũng giống như người đem chôn nén bạc đời mình trong dụ ngôn Tin Mừng hôm nay. Mặt khác, cũng nên nhớ: người không làm việc lành, ắt sẽ làm việc dữ, người không suy nghĩ điều tốt đẹp, ắt sẽ hướng tới điều xấu xa, người không tập sống yêu thương ắt sẽ nghiêng về phía hận thù ghen ghét...

Ước gì các gia đình đem ra sử dụng cả khối óc, bàn tay, và trái tim, để tạ ơn Chúa, và để xây dựng cho mình, cho mọi người cuộc sống hôm nay an bình và mai sau hạnh phúc. Chúa sẽ ban cho thêm người biết trân quý những khả năng và sinh lợi.

Lạy Chúa, trong năm mới này, xin cho chúng con biết quý chuộng công việc và làm việc đúng thánh ý Chúa. Amen.

13/02 THỨ BA TUẦN 6 THƯỜNG NIÊN.

Gc 1,12-18; Mc 8,14-21.

KHIÊM NHƯỢNG VÀ CHÂN THÀNH YÊU THƯƠNG

“Các con hãy giữ mình khỏi men biệt phái và men Hêrôđê”.

Kiêu căng và giả hình là căn bệnh trầm kha di truyền từ đời tổ tông đến nay, và có thể nói, làm người, không ai tránh khỏi. Nhớ lại chuyện xưa, nguyên tổ chúng ta “muốn cho được sáng láng bằng Thiên Chúa”, và khi Chúa hỏi tội, thì “người này đổ tội cho người kia”, không dám nhận mình là có tội!

Di chứng tật nguyên ấy lộ lộ trong cách sống của Biệt phái và Herode, vì thế, Chúa Giê-su dặn các môn đệ: “Các con hãy coi chừng và giữ mình cho khỏi men biệt phái và men Hêrôđê”.

Thiên Chúa biết con người phải hư mất vì “kiêu căng và giả hình”. Vì thế, muốn cứu con người khỏi hư mất, thì Người đã sai Con của Người là Chúa Giê-su đến và dạy cho con người “sống khiêm nhượng và thành thật” với Thiên Chúa và với nhau.

Đúng là Chúa Giê-su không đào tạo nên những “kinh sư, luật sĩ giả hình”, càng không đào tạo những “Herode quyền hành kiêu căng ngạo mạn”, nhưng đào tạo nên những “mục tử hiền lành khiêm nhượng chân thành yêu thương”.

Cha mẹ trong gia đình phải là những mục tử hiền lành khiêm nhượng, chân thành yêu thương, để xây dựng một gia đình theo đúng giáo lý của Chúa. Cha mẹ tin tưởng vào Thiên Chúa quyền năng và thương xót. Cha mẹ khiêm nhượng cậy trông tín thác nơi Người. Người ban cho có cơm bánh để sống và để sẻ chia cho người, chứ không phải để khoe khoang tự cao tự đại.

Có người nói: “Không có gì đáng buồn cho bằng cha mẹ mình kiêu căng, gian dối, vì kiêu căng gian dối không bao giờ có tình thương”. Cha mẹ hiền lành khiêm nhượng, chân thành yêu thương là tấm gương sáng để thế hệ này nối tiếp thế hệ kia tiếp tục xây dựng nên một dòng tộc mới của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có lòng hiền lành khiêm nhượng, để chân thành yêu nhau và yêu hết mọi người. Amen.

14/02 THỨ TƯ LỄ TRO

Ge 2,12-18; 2Cr 5,20-6,2; Mt 6,1-6.16-18.

XÂY LẠI NHỮNG CHIẾC CẦU ĐÃ GỠ

“Đấng thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho người”.

Vào Mùa Chay, Giáo Hội mời gọi tất cả chúng ta sám hối trở về với Thiên Chúa. Tiên tri Gio-el viết: “Chúa phán: Các người hãy thật lòng trở về với Ta trong chay tịnh, nước mắt và than van. Hãy xé tâm hồn, chớ dùng xé áo các người. Hãy trở về với Chúa là Thiên Chúa các người.” Thánh Phao-lô bảo chúng ta “hãy làm hoà với Thiên Chúa đi. Đây là cơ hội thuận tiện”. Và Tin Mừng nhắc đến ba việc quan trọng của việc sám hối trở về là: Ăn Chay, Cầu Nguyện, và làm việc Bác Ái. Và tất cả phải thực hiện với lòng mến yêu Chúa chân thành khiêm nhường, chứ không thể giả hình qua mắt Chúa! Hãy xé lòng, đừng xé áo. Hãy cầu nguyện âm thầm, đừng vênh váo ta đây. Hãy làm việc bác ái kín đáo, đừng để tay trái biết việc tay phải làm.

Hoá ra, vào chay là xây lại những chiếc cầu đã gãy, là nối lại tương quan với Chúa, với Giáo Hội, với nhau, và với mọi người.

Nếu đã có những chiếc cầu đã gãy do tội kiêu căng, thì giờ đây, ai cũng xúc tro trên đầu, để nhớ tất cả chúng mình là loài bụi đất, chẳng hơn gì nhau đâu mà kiêu căng tự phụ giàu có, chức quyền, xinh đẹp sang chảnh! Và nếu có hơn nhau, thì chỉ khi nào hạt bụi đời mình bằng lòng nằm trong nắm tay của Thiên Chúa, để Người ban cho ơn tái sinh trong cuộc sống vĩnh cửu.

Ước gì các gia đình nối lại tương quan mật thiết giữa vợ chồng, giữa cha mẹ con cái, giữa anh chị em, và cả nhà sẽ nhất tâm làm hoà với Chúa, với Giáo Hội và với mọi người. Cuộc sống chay tịnh chính là hy sinh cái tôi của mình, để làm nên cái chúng ta, chính là hàn gắn mọi rạn nứt gãy vỡ, để làm nên một mái ấm hoàn hảo của gia đình, cộng đoàn, và nhân loại.

Bây giờ, hạt bụi đời mình sẽ là hạt bụi hồng được ơn cứu rỗi!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình ăn chay với niềm vui thánh thiện, là hy sinh tất cả để thuộc về Chúa, thuộc về nhau. Amen.

15/02 THỨ NĂM SAU LỄ TRO.

Đnl 30,15-20; Lc 9,22-25.

CHÚT TÀN TRO ĐỜI MÌNH SẼ SỐNG LẠI

“Ai bỏ mạng sống mình vì Ta, sẽ được sống”.

Hôm qua mọi người được xúc tro. Và hôm nay, dầu tro trên trán hay trên đầu có phai đi, nhưng dầu tro trong lòng, sẽ không bao giờ mai một! Dầu tro nhắc người nhớ mình là bụi đất, và sẽ trở về trong đất bụi nguyên sơ! Vào mùa chay tịnh với một chút tàn tro, mời gọi người hướng lòng về vĩnh cửu.

Bởi, ai rồi cũng phải chết cái thân xác này, cũng phải chấm dứt sự sống trần gian này, cũng phải chia tay với những thứ vật chất đầy quyến rũ này... đó là thông điệp của chút tàn tro!

Hãy khiêm nhượng nhận ra cái ngắn hạn của đời mình, như chút nắng buổi chiều đời còn đang le lói bên trời tây vạn dặm. Hãy lo sao cho lòng mình mãi thắm, một tình yêu rất nồng ấm linh thiêng. Sẽ không ai cô độc góc trời riêng, mà tất cả là láng giềng trong cõi sống! Đó là thông điệp của chút tàn tro!

Sách Đệ Nhị Luật viết: Ông Môsê giải bày cho dân về sự sống và hạnh phúc, về sự chết và bất hạnh. Ai yêu mến Chúa, đi trong đường lối Người, tuân giữ các giới răn, những lề luật và các huấn lệnh của Người, thì mới được sống và hạnh phúc.

Trong bài Tin Mừng, Chúa Giê-su nói: “Ai muốn theo Ta, hãy bỏ mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo Ta. Vì chung, ai muốn giữ mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai mất mạng sống vì Ta, sẽ được sống. Vậy nếu con người được lời lãi cả thế gian, mà phải thiệt mất mạng sống, thì được ích gì?”.

Ước gì các gia đình giúp nhau hy sinh từ bỏ cái tôi kiêu căng ích kỷ của mình đi, để có thể chấp nhận khổ đau, chấp nhận chết vì tuân giữ giới răn Chúa là “yêu Chúa, yêu người”. Bây giờ, Chúa sẽ ban cho sự sống đời đời, sau cái chết của thân xác. Bây giờ, chút tàn tro đời mình sẽ sống lại, và sống vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống bình an hạnh phúc, nhờ những hy sinh vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người. Amen.

16/02 THỨ SÁU SAU LỄ TRO.

Is 58,1-9a; Mt 9,14-15.

LUÔN CÓ CHÚA TRONG LÒNG VÀ VUI SỐNG

“Khi tâm lang ra đi, bấy giờ họ mới ăn chay”.

Người biệt phái quan niệm ăn chay thì phải ra vẻ ủ dột, nhưng với Chúa Giê-su thì ăn chay là vui mừng thấp lên niềm hy vọng giữa một mùa đời tưởng như là tuyệt vọng. Niềm hy vọng ấy khởi đi từ chỗ nhận ra mình mê muội trần gian, sống xa Chúa, đánh mất đi sự sống ngàn đời, đến chỗ từ bỏ những ham chuộng vật chất, để chỉ còn một địa chỉ tin cậy mến là Thiên Chúa mà thôi. Như vậy ăn chay là vui mừng hướng tới việc nói lại tương quan với Chúa và với nhau, qua việc từ bỏ những rào cản.

Nếu tiền bạc là rào cản, làm lòng kém tin cậy mến Chúa và yêu anh em, thì bớt ham mê yêu chuộng tiền bạc lại đi.

Nếu quyền hành và cái bóng của “cái tôi kiêu căng” che khuất Chúa, muốn chụp phủ anh em, thì hãy dẹp cái tôi mình đi.

Nếu những thú vui chóng vánh cứ cuốn mình xa Chúa và bất an, thì hãy xoá ngay đi để tâm hồn được bình an sống với Chúa.

Người có chất “Chúa” trong tâm hồn, là người khoẻ mạnh đời sống tâm linh, lúc nào cũng vui và đem lại niềm vui cho mọi người. Ngược lại, người không có chất “Chúa” trong lòng, thì lúc nào cũng sầu khổ, và gieo rắc khổ đau bất hạnh cho đời.

Ước gì các cha mẹ là những mục tử tại gia, luôn có Chúa trong lòng, luôn sống Lời Chúa, luôn sống kết hiệp với Thánh Thể Chúa, để mang lại niềm vui cho gia đình và cho mọi người.

Thật đáng buồn khi kẻ nhỏ thấy người lớn không có chất “Chúa” trong lòng, mà chỉ thấy toàn những “chất bã danh lợi dục” – lúc nào cũng nghĩ đến quyền bính, tiền bạc, và lạc thú.

Ước gì các cha mẹ làm gương sáng về việc hy sinh, từ bỏ, và nhắc nhở gia đình sống vui bình an trong lòng, nhờ việc luôn kết hiệp mật thiết với Thánh Thể Chúa, và sống Lời Chúa dạy.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn có Chúa trong lòng, để sống vui, và chia sẻ niềm vui bình an cho mọi người. Amen.

17/02 THỨ BẢY SAU LỄ TRO.

Is 58,9b-14; Lc 5,27-32.

NGƯỜI THÁNH ĐẾN VỚI KẸ TỘI LỖI, KHỔ ĐAU

“Ta không đến kêu mời người công chính, nhưng để gọi kẻ tội lỗi ăn năn hối cải”.

Chúa Giê-su gọi người thu thuế tên là Lê-vi và ông bằng lòng theo Người. Ông thết đãi Người một bữa tiệc, nhưng người biệt phái khó chịu vì không lẽ một đấng thánh lại ăn uống cùng bàn với kẻ tội lỗi. Chúa Giê-su nói: “Ta không đến kêu mời người công chính, nhưng để gọi kẻ tội lỗi ăn năn hối cải”. Người đã đổi tên Lê-vi thu thuế, thành Mattheu Tông Đồ.

Vâng Chúa Giê-su là đấng thánh, chí thánh, đến trần gian mời gọi những người tội lỗi ăn năn hối cải để nên thánh. Người bất chấp mọi rào cản phân biệt, cách ly, đối xử, của người Do Thái và nhất là của những người biệt phái, để đến với người tội lỗi, đến nhà người tội lỗi, cùng bàn cùng mâm với người tội lỗi.

Hoá ra, cách phân biệt đối xử như những biệt phái kia thì không phải là cách của người thánh thiện. Người thánh thiện là người có lòng xót thương người, dám bước tới, dám gần gũi, sẻ chia với những ai tội lỗi, đau khổ, bần cùng, thấp kém.

Một bạn trẻ ba mươi tuổi, bất bình thường từ nhỏ, không quậy phá ai, nhưng lang thang cả ngày trong xóm. Anh mới chết vì ba ngày bệnh nằm trên võng trong vườn, không có cái gì ăn. Anh chết vì đói. Trong thánh lễ an táng anh, cha giảng lễ nói: “Anh chết vì đói giữa một xóm đạo không đến nỗi thiếu thốn, lại có cả đại gia vẫn tổ chức những bữa ăn uống tung bừng, nhậu nhọt say sưa thừa mứa. Mỗi chúng ta đang mắc nợ anh một lần thăm, một bữa cơm, một chút cảm thông và chia sẻ”.

Những ngày cuối đông vừa qua, nhiều người già đau đốn quần quai trên giường bệnh, ông Tư nói với mấy bạn già: “Đừng để mình phải mắc nợ một lần thăm, một lời thương”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình noi gương sống thánh của Chúa Giê-su, mà đến với người tội lỗi, đau yếu, sầu khổ. Amen.

18/02 CHÚA NHẬT 1 MÙA CHAY

St 9,8-15; 1Pr 3,18-22; Mc 1,12-15.

TẠ ƠN CHÚA VÌ NHỮNG THỬ THÁCH GIAN NAN

“Chúa chịu Satan cám dỗ và các Thiên Thần hầu hạ Người”.

Chuẩn bị thi hành một sứ vụ quan trọng, là rao giảng Tin Mừng Nước Thiên Chúa, Chúa Giê-su được Chúa Thánh Thần đưa vào hoang địa và ở đó suốt bốn mươi đêm ngày, chịu Satan cám dỗ, sống chung với dã thú và các Thiên Thần hầu hạ Người.

Thì ra, chương trình của Thiên Chúa Cha rất chu đáo, đến nỗi, chính Con Một của Người cũng phải chịu thử thách về đức tin cậy mến và về lòng trung thành trước khi thi hành sứ vụ.

Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa, lại khiêm nhượng bằng lòng chấp nhận sự thử thách của Chúa Cha, huống chi là chúng ta. Đó là tấm gương quý giá cho mỗi người mỗi nhà chúng ta.

Hẳn là mỗi người, mỗi nhà đều nhận ra chúng ta phải vượt qua biết bao là thử thách về đức tin cậy mến, và cả đức bác ái yêu người. Và ước gì, mỗi người mỗi nhà hãy tạ ơn Chúa đã gửi đến cho chúng ta những đau khổ, gian nan, để tôi luyện mỗi người thành một nhân chứng sống động cho Nước Chúa.

Hôm lễ Thánh Gia, một đôi vợ chồng 35 năm hôn phối, đã ôm nhau khóc lúc chúc bình an trong thánh lễ kỷ niệm hôn phối. Hỏi ra mới biết, anh chồng ghé vào tai vợ nói: “Cảm ơn em đã không bỏ anh”, và người vợ nói: “Cảm ơn anh biết quay về với Chúa và với em”. Thế rồi họ hôn nhau lúc chúc bình an, và nụ hôn trong nước mắt! Nụ hôn của những người chiến thắng!

Vâng, nếu không có ơn Chúa, thì không ai có thể vượt qua được những thử thách lớn lao trong đời vợ chồng, gia đình! Ông Tư hay nói: “Đừng buồn vì cảnh đời vợ chồng có quá nhiều đau khổ, nhưng hãy vui vì mình còn chấp nhận sống bên nhau”.

Cũng vậy, trong đời sống cộng đoàn, hãy vui trong đau khổ!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình ơn vượt qua những thử thách gian nan, để luôn tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự trần gian, để trung thành yêu nhau và yêu hết mọi người. Amen.

19/02 THỨ HAI TUẦN 1 MÙA CHAY

Lv 19,1-2.11-18; Mt 25,31-46.

TẬP NHỎ MÌNH ĐI, ĐỂ LÀM NGƯỜI LỚN

“Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn”.

Toàn cảnh phán xét trong bài Tin Mừng hôm nay, có thể tóm kết với một câu dễ nhớ: “Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn”.

Hoá ra, kinh mười bốn thương người là linh đạo của Chúa Giê-su, cho ai xót thương người thì sẽ được hưởng Nước Trời.

Hoá ra, Chúa Giê-su không ở đâu xa, mà là người nhà của chúng mình, là chồng là vợ, là con cái; mà là người làng xóm láng giềng của mình, là người quen kẻ lạ trong cuộc đời này.

Hoá ra, trước toà phán xét, Chúa không hỏi làm ông gì, bà gì, chức lớn chức nhỏ, làm nghề gì, giàu có hay nghèo khổ, mà chỉ nói: “Vào đi, vì ngày xưa người đã cày sâu cuốc bẫm lo cho vợ con người có cái ăn cái mặc cái chữ nghĩa đàng hoàng”. “Vào đi, vì ngày xưa người đã chăm nom vợ người từ viên thuốc, chén cháo, đến lời ủi an, kinh nguyện, và bên giường vợ người cho đến hơi thở cuối cùng...”. “Vào đi, vì người đã không bỏ mặc anh chồng tai biến của người trên Chùa cho mấy thầy chăm sóc, mà người đã đem về tự tay nuôi dưỡng ngày đêm”.

Người biết xót thương người là người trưởng thành trong đời sống đức tin và nhân bản Ki-tô Giáo. Ông Tư hay dặn các con: “Cha lỡ già rồi, và các con đang lớn. Hãy tập nhỏ mình đi để làm người lớn. Đừng đợi đến già rồi mà chưa lớn. Người lớn là người có lòng khiêm nhường khoan dung, thứ tha, xót thương, và chia sẻ cho hết mọi người. Người lớn là người sống thanh thoát, hào phóng. Người lớn không bủn xỉn keo kiệt, nhưng quảng đại cho đi; không ghim gút để bụng, nhưng cảm thông tha thứ; không nặng cái tôi của mình, để bắt mọi người quy phục mình, nhưng nhỏ cái tôi mình lại, để luôn nghĩ đến tha nhân...”

Tập nhỏ mình đi, để làm người lớn theo gương Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra Chúa đang sống giữa đời, và biết khiêm nhường để yêu thương phục vụ Chúa. Amen.

20/02 THỨ BA TUẦN 1 MÙA CHAY

Is 55,10-11; Mt 6,7-15.

ĐỌC KINH LẠY CHA, SỐNG KINH LẠY CHA

“Vậy các người hãy cầu nguyện như thế này”.

Chúa Giê-su dạy các môn đệ cầu nguyện với kinh Lạy Cha. Và tất cả chúng ta đều thuộc và đọc kinh lạy Cha hàng ngày. Chỉ tiếc là, chúng ta đọc kinh, mà chưa thực hiện điều mình đọc.

Tuyên xưng có Cha ở trên trời, nhưng chưa tin vào Cha cách tuyệt đối, còn đặt niềm tin vào những thứ vật chất phù phàm.

Tuyên xưng “Cha của chúng con”, hiểu rằng mình là anh em với nhau, mà không yêu thương nhau nổi, không hiệp nhất đoàn kết với nhau nổi, lại còn ganh tỵ, bất bình, bất nhã với nhau hoài.

Tuyên xưng “nguyện danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện”, mà thực tế là tìm đủ cách, làm đủ chuyện chỉ mong cho danh mình nổi nả, cho quyền hành của mình lớn lao bao phủ, cho ý riêng của mình phải được mọi người thực hiện.

Xin Cha cho lương thực hằng ngày, và Cha đã cho lương thực hằng ngày, vậy mà cứ than phiền sao Cha không cho giàu có lên để ăn sung mặc sướng, hưởng thụ thoải thuê hơn người!

Xin Cha tha nợ cho mình, mà mình chẳng khoan dung tha thứ cho ai, cứ chấp lỗi nhau mà chẳng khiêm nhượng nói được một lời xin lỗi người trước khi người xin lỗi mình!

Xin chớ để sa chước cám dỗ, mà tự mình nộp mạng vào trong ổ mạng nhện danh lợi dục chẳng có đường thoát thân!

Ước gì, mỗi người mỗi nhà sẽ kiểm điểm lại việc đọc kinh lạy Cha và sống Kinh Lạy Cha của mình, của nhà mình., của cộng đoàn mình. Không thể đọc một đường, mà sống một nẻo.

Có người nói: ‘Tội nghiệp cho Chúa là Cha chúng mình, vì mỗi ngày phải nghe biết bao kinh lạy Cha, mà cứ còn trông chờ mãi cho thấy được một người sống kinh lạy Cha cách trọn vẹn!’

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đọc kinh Lạy Cha chậm rãi và cung kính, chân thành và yêu mến, để từng lời kinh là chính những gì gia đình đã, đang và sẽ thực hiện hoàn hảo. Amen.

21/02 THỨ TƯ TUẦN 1 MÙA CHAY

Gn 3,1-10; Lc 11,29-32.

VIỆC CẦN THIẾT TRƯỚC TIÊN LÀ SÁM HỐI

“Không ban cho dòng giống này điềm lạ nào ngoài điềm lạ của tiên tri Giona”.

Bản chất kiêu căng của con người như di chứng tặc nguyên của tội nguyên tổ. Vì kiêu căng, con người không nhận ra sự thấp kém bé mọn của mình trong vũ trụ, không nhận ra giới hạn của mình trong thời gian, và nhất là càng không nhận ra sự mê muội đại dột của mình trong cuộc sống. Vì kiêu căng, con người không biết đúng về mình, đã đành, lại còn không muốn biết đúng về đáng tác thành nên mình, không muốn xác nhận có đáng tạo thành, không muốn có hay chối từ, tẩy chay sự hiện diện của Thiên Chúa trong lòng người, trong thế giới.

Không có khiêm nhường, thì không thể có lòng sám hối.

Ma quỷ mãi mãi là ma quỷ bởi ma quỷ kiêu căng. Và vì thế, ai còn cứ kiêu căng thì cũng mãi mãi còn là môn đệ của ma quỷ!

Chúa Giê-su mở đầu sứ vụ loan báo Nước Thiên Chúa bằng việc mời gọi mọi người sám hối. Sám hối là điều tối cần trước tiên, để có thể tin vào Tin Mừng. Tin mừng hôm nay, Chúa Giê-su trách người Do Thái đã không sám hối, lại còn đòi dấu lạ, như một cách thử thách quyền năng của Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình khiêm nhường biết rõ mình là loài yếu đuối, để sám hối tội lỗi bất chính mê muội của mình, và để tin vào Thiên Chúa, tin vào Lời Chúa Giê-su, để được cứu rỗi.

Chúa vui mừng vì người dân Ninive đã nghe lời mời gọi của tiên tri Giona mà từ bỏ con đường bất chính tội lỗi, để trở về trong đời sống công chính. Chúa cũng sẽ vui mừng với các gia đình có quyết tâm và thực lòng sám hối trở về với Chúa trong mùa chay thánh này. Hãy khiêm nhường, và xin ơn sám hối!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khiêm nhường nhận ra bao điều bất chính trong nhà mình, để cùng giúp nhau chân thành sám hối, quyết tâm sống công chính theo Lời Chúa dạy. Amen.

22/02 THỨ NĂM TUẦN 1 MÙA CHAY

Est 14, 1. 3-5. 12-14; Mt 7, 7-12

CHÚA LUÔN BAN TẶNG ĐIỀU TỐT NHẤT

“Ai xin thì sẽ nhận được”.

Cầu xin là thái độ của người khiêm nhường nhận ra sự yếu kém và thiếu thốn của mình. Nỗ lực tìm kiếm là thái độ của người hết mình cộng tác với ơn Chúa. Và gõ cửa là thái độ của người tin tưởng mãnh liệt vào Chúa quyền năng và xót thương.

Hành trình “xin, tìm, gõ” liên kết với nhau thành một chuỗi “cần thiết có” trong đời sống Tín Hữu. Có cầu xin, mới can đảm xác nhận tất cả những gì mình có là của Chúa ban. Có tìm kiếm, mới hiểu ra những hồng ân được ban tặng là quý giá. Có van nài gõ cửa kêu cứu, mới minh chứng được lòng tin tưởng của mình là kiên trì, vững chắc, không nhất thời, không giai đoạn.

Chúa Giê-su nói: “Cha các con, Đấng ở trên trời, sẽ ban những sự lành biết bao cho kẻ cầu khẩn Người”. Quả thực, phép lạ, không phải là điều Chúa thực hiện theo ý của chúng ta, nhưng là điều chúng ta nhận ra ý Chúa và thực hiện theo ý Chúa.

Ai đã từng “xin, tìm, gõ”, nhưng không được theo ý mình, thì hãy nhận ra rằng, điều mình xin chưa phải là điều tốt lành theo thánh ý khôn ngoan của Thiên Chúa, hoặc, điều mình xin chẳng mang lại lợi ích gì lâu dài cho phần rỗi đời mình.

Ước gì các gia đình luôn “xin tìm gõ”, và cũng luôn tin rằng: Chúa đang ban cho nhà mình điều tốt lành nhất theo ý Chúa. Và bây giờ, nếu có nghèo túng, nợ nần, sỉ nhục, đau khổ, bệnh tật hôm nay, thì cũng là hồng ân quý giá mà Thiên Chúa ban, để gia đình mình có được một sự sống mai sau trong Nước Chúa.

Ước gì các gia đình nhận ra điều quý giá nhất mà Chúa muốn mọi nhà cần có trong cuộc sống trần gian này là: đặt trọn niềm tin cậy mến vào Chúa là Cha quyền năng và giàu thương xót.

Lạy Chúa, cho các gia đình luôn biết “xin tìm gõ” trong tâm tình hoàn toàn tín thác vào Chúa, và đón nhận tất cả là hồng ân Chúa ban theo thánh ý khôn ngoan thượng trí của Chúa. Amen.

**22/02 LỄ LẬP TÒA THÁNH PHÊ-RÔ, TÔNG ĐỒ
1Pr 5,1-4; Mt 16,13-19.**

NGAI TÒA CỦA NGƯỜI KHIÊM NHƯỢNG

“Con là Đá, trên đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy”

Chúa Giê-su hỏi các môn đệ: “Các con bảo thầy là ai”. Phê-rô đã trả lời: “Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống”. Chúa Giê-su xác nhận, câu trả lời của Phê-rô là đúng vì “không phải xác thịt máu huyết mạc khải cho con, nhưng là Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”. Và căn cứ vào ý mạc khải của Chúa Cha, Người đã chọn Thánh Phê-rô làm nền tảng xây dựng Hội Thánh của Người, trao cho Phê-rô quyền mở cửa Nước Trời cho con người. Như vậy, việc tuyển chọn Phê-rô chẳng phải vì ông có tài năng xuất chúng, khôn ngoan siêu việt, hay trí hiểu học vị học hàm siêu đẳng mà là vì ý Chúa Cha đã muốn như thế.

Thiên Chúa đã làm những việc lạ lùng. Tư tưởng của Thiên Chúa không giống như tư tưởng của loài người. Thiên Chúa khiêm nhường để cứu thoát con người kiêu ngạo. Thiên Chúa vâng phục để cứu thoát con người bất tuân. Vì thế, Thiên Chúa đã chọn những ai khiêm nhường, vâng phục vào trong kế hoạch của Người, cùng với Chúa Ki-tô, thuộc về Thiên Chúa.

Lễ kính tông tòa Thánh Phê-rô không có ý nói đến một ngai tòa uy quyền theo kiểu trần thế, hay một quyền lực lớn lao kiêu cai trị, nhưng là uy quyền của người Hiền Lành Khiêm Nhượng mà Thiên Chúa Cha đã muốn đặt để theo ý Người.

Ước gì các gia đình nên nhớ: Giáo Hội Công Giáo, Hội Thánh Chúa Ki-tô, không chấp nhận cách phẩm bình, phê phán hay bất tín bất tuân đối với người kế vị Thánh Phê-rô, và cả đối với các Giám Mục hiệp thông với quyền tông đồ tại các địa phương. Bởi vì, Chúa muốn chúng ta hãy xác tín: cơ cấu Giáo Hội hữu hình được thiết lập bởi Thiên Chúa Cha toàn năng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vững tin vào tình thương và quyền năng của Chúa qua Giáo Hội Chúa Ki-tô, cùng nhiệt tình tham gia xây dựng giáo hội, tại chính gia đình mình. Amen.

23/02 THỨ SÁU TUẦN 1 MÙA CHAY

Ed 18,21-28; Mt 5,20-26.

SÓNG VÔ CẢM LÀ TỘI LỖI

“Hãy đi làm hoà với người anh em ngươi trước đã”.

Chúa Giê-su không chấp nhận cách sống” không ghét ai mà cũng chẳng thương yêu ai”, có thể gọi là cách sống vô cảm.

Không đợi đến lúc giết người bằng hung khí mới thành tội gian ác. Không yêu người, không thực hành đức yêu người đã đủ thành tội rồi. Miệng lưỡi nào nguyên rửa, đặt chuyện bêu rêu bôi nhọ anh chị em mình là miệng có lưỡi gươm giết người. Mắt nào nhìn anh chị em mình cách khinh bỉ là đôi mắt mang hình viên đạn, là đôi mắt giết người. Gặp người hoạn nạn bi thương mà không chạnh lòng xót thương, không xuống tay giúp đỡ, ấy là trái tim đã hóa đá, ấy là bàn tay bại liệt. Con cái bất tuân, bất kính, hư đốn làm cho cha mẹ chết dần chết mòn trong đờn đau, là con cái không chỉ bất hiếu, mà còn phạm tội giết cha mẹ mình.

Tiên tri Egiekiel nói: “Chúa phán: nếu kẻ gian ác bỏ đàng gian ác đã đi, và thực thi công bình chính trực, nó sẽ được sống”.

Bỏ đàng gian ác là không vi phạm điều cấm nữa. Thực thi đức chính trực công bình là sống tốt với Chúa và với mọi người.

Ông bà Việt Nam ta hay dặn con cháu: “làm lành, lánh dữ”. Quả đúng, nếu không thực hiện điều lành, thì cũng khó lòng mà xa lánh được điều dữ. Cũng vậy, Chúa Giê-su nói: “Hãy đi làm hoà với người anh em ngươi trước đã”. Hiểu là, bao lâu chưa làm hòa với nhau, thì bấy lâu còn có nguy cơ đổ vỡ, tan nát, tương tàn. Hãy sớm làm lành, làm hoà, để tránh điều dữ.

Ước gì các gia đình nhận ra: Chúa muốn các gia đình giữ luật yêu người cách tích cực, không dừng lại ở điều cấm giết người, nhưng phải thể hiện tình yêu thương, tinh thần hòa bình, luôn khát khao mang lại điều tốt lành, bình an, vui sống cho người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quyết tâm loại trừ sự vô cảm, quyết tâm thực hành đức bác ái với hết mọi người, để xây dựng một Nước Chúa bình an, yêu thương từ gia đình mình. Amen.

24/02 THỨ BẢY TUẦN 1 MÙA CHAY

Đnl 26,16-19; Mt 5,43-48.

YÊU THƯƠNG KẼ THÙ ĐỂ NÊN TRỌN LÀNH

“Các người hãy nên trọn lành như Cha các người trên trời”.

Luật yêu thương tha nhân của Chúa Giê-su đi ngược với cách sống tự nhiên của con người. Chúa dạy chúng ta không chỉ yêu thương, làm ơn, cầu nguyện cho người thương yêu mình, mà còn cho cả những kẻ thù ghét, kẻ làm hại mình nữa. Bởi nếu không ngược dòng đời như thế, thì không thể có được sự bình an, lại còn phải sống trong sự bất an triền miên không dứt!

Niềm vui theo Tin Mừng của Chúa không giống như niềm vui theo kiểu thế gian. Thử hỏi khi giải quyết chuyện tức giận thù ghét nhau bằng một tràng chửi bới thậm tệ, sỉ nhục nặng nề, thì có thỏa mãn vui mừng mà ngủ được giấc yên không? Ngược lại, khi tha thứ, cảm thông, cầu nguyện cho kẻ thù ghét mình rồi, thì an bình say giấc nồng trong Chúa.

Ước gì các gia đình nên nhớ: Không ai có sức làm biến đổi lòng người! Không có sức mạnh nào có thể đối đầu với lòng thù hận! Chỉ có Chúa quyền năng và xót thương mới có thể thay biến kẻ ác nên thiện, kẻ dữ nên lành, kẻ thù ghét nên yêu.

Vì thế, các gia đình hãy cộng tác với Chúa bằng việc yêu thương, làm ơn, cầu nguyện cho những người gian ác, những kẻ nghịch thù, vì họ cũng là con cái Chúa và Chúa đang chờ họ đổi mới cuộc đời nhờ cách sống yêu thương tha thứ của chúng ta. Chúa nói: “Chúa khiến mặt trời mọc lên cho người lành kẻ dữ, và cho mưa xuống trên người liêm khiết và cả kẻ bất lương”.

Ông Tư kể cho các con: “Hồi ấy ông Nội khuyên một người đừng rượt chèn tra gái nữa. Anh ấy thù Nội lắm, và có ý trả thù. Nội luôn cầu nguyện cho anh ấy. Trước lúc Nội mất, anh ấy đến thăm Nội và nói: “Xin lỗi ông, càng muốn trả thù ông, tôi lại thấy thương ông hơn. Nhờ ông, vợ chồng tôi đã không bỏ nhau”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khát khao nên trọn lành như Cha trên trời, và luôn sống yêu hết thầy mọi người. Amen.

25/02 CHÚA NHẬT 2 MÙA CHAY.

St 22,1-2.9a.10-13.15-18; Rm 8,31b-34; Mc 9,2-10.

GIÁ TRỊ ĐÍCH THỰC CỦA KHỔ ĐAU

“Đây là Con Ta rất yêu dấu”.

Chúa Giê-su đưa ba môn đệ lên núi Ta-bor và Người biến hình trước mặt các ông. Các ông được nghe chính Lời của Thiên Chúa Cha phán về thầy mình: “Đây là con ta rất yêu dấu”. Các ông được thấy vinh quang thật của Con Thiên Chúa trong thân xác của một con người mang tên Giê-su mà các ông đang tin theo. Quả thực, vinh quang của Con Thiên Chúa choáng ngợp các ông. Mắt loài người của các ông chưa từng thấy. Lòng trí phạm tục của các ông không tưởng tượng nổi. Và nhất là niềm hạnh phúc sung sướng chưa từng có đang trào dâng trong lòng các ông. Diễn cảm niềm hạnh phúc ấy, Phê-rô nói: “Lạy Thầy, chúng con được ở đây thì tốt lắm. Nếu Thầy ưng, chúng con xin làm ba lều, một cho Thầy, một cho Môsê, và một cho Êlia”.

Đúng là các ông muốn được sống trong niềm hạnh phúc ấy, nhưng Chúa Giê-su bảo họ xuống núi với Người, hạ sơn hành hiệp với Người, chịu đau khổ và chịu chết với Người để được phục sinh với Người, rồi mới được vinh quang như đã thấy!

Sự biến hình vinh quang của thân xác Chúa Giê-su phục sinh, là cùng đích trong hành trình đức tin của mỗi chúng ta. Nếu Chúa Giê-su không sống lại, thì niềm tin của chúng ta trở nên vô ích. Nhưng nếu chúng ta không chấp nhận cùng chết với Chúa Ki-tô, thì chúng ta không thể phục sinh với Người.

Vì thế, khi tôn thờ Chúa Giê-su chịu chết trên Thánh Giá, ước gì mỗi gia đình xác tín rằng: những hy sinh đau khổ và cái chết vì yêu như Chúa đã yêu, là con đường dẫn cả nhà chúng ta đến niềm vui phục sinh và sum họp trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra giá trị đích thực của thánh giá, của khổ đau trong đời sống, luôn kết hiệp với khổ đau và cái chết cứu chuộc của Chúa Giê-su, để xây dựng một gia đình yêu thương nhau nhờ những hy sinh và dâng hiến. Amen.

26/02 THỨ HAI TUẦN 2 MÙA CHAY

Đn 9,4b-10; Lc 6,36-38.

CHẤP NHẬN NHAU VÀ THA THỨ CHO NHAU

“Hãy tha thứ thì các con sẽ được tha thứ”.

Chúa Giê-su dạy chúng ta đừng xét đoán người khác. Bởi quyền phán xét là của Thiên Chúa. Chỉ có Thiên Chúa mới thấu suốt mọi sự. Sự xét đoán của chúng ta không bao giờ là chuẩn xác. Vì thế, hãy chấp nhận nhau và tha thứ cho nhau.

Chúa nói: “Hãy tha thứ, thì các con sẽ được tha thứ”. Hiểu là nếu ta không tha thứ cho người thì Chúa cũng chẳng tha thứ cho ta. Bởi vậy, không có gì vô lý, trơ trẽn cho bằng “người không tha thứ cho ai, mà nguyện cầu Thiên Chúa tha thứ cho mình”.

Nhưng không dễ tha thứ cho người, nếu chúng ta không khiêm nhường nhận ra mình cũng là tội nhân. Không ai là vô tội cả! Sách tiên tri Daniel nói: “Chúng con đã phạm tội và làm điều gian ác; chúng con đã bỏ các giới răn và lề luật Chúa”.

Cũng không dễ tha thứ cho người, nếu chúng ta không nhận ra chính mình đã được Chúa thứ tha, và lòng thương xót thứ tha của Thiên Chúa thì lớn hơn muôn vàn tội lỗi.

Chúa Giê-su là mạc khải lòng thương xót của Chúa Cha. Vì thế, khi tha thứ là chúng ta nên giống Chúa Giê-su, nên giống Thiên Chúa, đáng đã miễn chấp những tội lỗi tà trời của ta, lại còn tha thứ và chuộc lại chúng ta bằng chính cái chết của Người.

Tha thứ là bình an, là hạnh phúc, cho ta và cả cho người.

Ước gì các cha mẹ luôn có ý hướng dạy con cái về lòng tha thứ. Ông Tư kể chuyện nhà: “Anh hai chọc ghẹo em bé. Em bé khóc. Mẹ trẻ nói với em bé: “ĐỂ mẹ đánh anh hai vài roi nhé”. Em bé nín”. Ông Tư nói với con dâu: “Con phải nói rằng: “anh Hai thương con í mà. Nín đi nhé. Ôm hôn anh Hai đi”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống trong niềm vui thuận hoà êm ấm, nhờ việc mỗi người đều nhận ra những thiếu sót lầm lỗi của mình trước, không xét đoán nhau, không chấp nhất nhau, nhưng dễ dàng bỏ qua tha thứ cho nhau. Amen.

27/02 THỨ BA TUẦN 2 MÙA CHAY

Is 1,10.16-20; Mt 23,1-12.

CHUYỆN TÌNH YÊU DỐI LỪA

“Họ nói mà không làm”.

Chúa Giê-su lên án những luật sĩ vì họ dạy người ta điều phải giữ mà chính họ không giữ. Họ nói mà không làm. Họ giả đạo đức để được người khác tôn vinh. Chúa bảo chúng ta đừng bắt chước cách sống dối trá giả hình như thế.

Có người buồn đời than phiền: “Ôi thôi, cái thời đại này đang lờ lợ nhiều chuyện giả: điếm giả, học vị giả, bằng cấp giả, mũn giả, mắt giả, người giả, quyền lực giả, đạo đức giả, từ thiện giả, nhân ái giả, thuốc giả, gạo giả, tin tức giả, và cũng có thầy tu giả, nữ tu giả, linh mục giả.... Thời đại ma quỷ hoành hành.”

“Có vẻ người ta chuộng cái giả hơn cái thật, mượn cái giả đánh bóng hay che giấu cái thật, bỏ tiền ra mua sắm cái giả để được chút hư danh ngẩn ngui. Thật đáng tiếc. Và hình như, có quá ít người ham chuộng sự thật hôm nay và sự thật ngàn đời”.

Ước gì các gia đình hãy nhớ: sự dối trá, lọc lừa, là con đẻ của ma quỷ. Người dối trá là đồ đệ của ma quỷ. Sự dối trá phá nát mọi tương quan với Chúa, với giáo hội, với gia đình, và với nhau. Người giả vờ yêu Chúa, là người dám dối với Chúa, dám lừa Chúa. Người giả vờ yêu Giáo Hội, cũng tặng cho giáo hội một tình yêu dối và lừa! Chuyện hôn nhân gia đình hôm nay thì nhan nhản loại tình yêu dối lừa. Vợ chồng sống với nhau cứ y như hai tài tử đang làm những thước phim hạnh phúc!

Đừng dối lừa nữa! Thiên Chúa thấu suốt mọi bí ẩn.

Tình yêu dối lừa là loại tình yêu làm cho chết, không phải loại tình yêu làm cho sống! Ước gì các gia đình nhận biết sự tàn phá kinh khủng của cách sống dối, cách yêu giả, và mỗi người sẽ quyết tâm không đóng những thước phim yêu dối lừa nữa!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và sống Lời Chúa cách chân thành, để thật lòng yêu Chúa, thật lòng yêu giáo hội, thật lòng yêu nhau, và thật lòng yêu hết mọi người. Amen.

28/02 THỨ TƯ TUẦN 2 MÙA CHAY

Gr 18,18-20; Mt 20,17-28.

QUYỀN LỰC CỦA NGƯỜI CHẾT VÌ YÊU

“Họ đã lên án tử cho Người”.

Chúa Giê-su báo trước cho các môn đệ biết Người sẽ chịu thương khó, khổ nạn và bị giết chết ở Giêrusalem, nhưng đến ngày thứ ba, Người sẽ sống lại. “Người sẽ sống lại” do quyền lực của Thiên Chúa trao ban cho Người ‘chết vì yêu’.

Bà Giê-bê-đê, mẹ của Gia-cô-bê và Gioan vẫn chưa hiểu điều huyền nhiệm trong Nước Thiên Chúa. Bà xin cho hai con bà được tham dự vào quyền lực của triều đại Giê-su, “một đũa bên hữu, một đũa bên tả Ngài, trong Nước Ngài”. “Có uống nổi chén Thầy không?”. Có vẻ như khát vọng quyền lực thế trần đã thôi thúc họ trả lời rằng: Họ bằng lòng uống chén của Chúa Giê-su.

Qua câu chuyện “khát vọng quyền lực” của mẹ con nhà Giê-bê-đê, Chúa Giê-su đã dạy cho chúng ta bài học quyền lực trong Nước Chúa. Quyền lực trong Nước Chúa không phải như quyền lực thế gian, loại quyền lực có kẻ hầu người hạ, có kẻ dạ kẻ vâng, nhưng là quyền lực phải thể hiện bằng việc yêu thương phục vụ tất cả những người mình được giao phó chăm sóc. Cha mẹ phải hy sinh vì con cái. Mục tử phải hy sinh vì đàn chiên. Những người làm lớn trong các hội đoàn phải nêu gương hy sinh để xây dựng một mối tình hiệp nhất bền vững. Quyền lực trong Nước Thiên Chúa là quyền lực của kẻ “chết vì yêu”. Người không yêu thương, không hy sinh, không thí mạng mình vì toàn dân, ngược lại, còn vun vén cho mình, còn đòi hỏi toàn dân phải cung phụng, phải chăm lo cho mình, thì người ấy không phải là lãnh đạo theo chuẩn mực của Mục Tử Giê-su.

Lạy Chúa, Chúa biết ai trong chúng con cũng muốn được yêu, được phục vụ, được cung phụng hơn là mình phải phục vụ cung phụng cho ai. Xin Chúa giúp các gia đình loại bỏ tính ích kỷ, kiêu căng ấy, để học nơi Chúa bài hiền lành khiêm nhường yêu thương, hy sinh, phục vụ mọi người. Amen.

29/02 THỨ NĂM TUẦN 2 MÙA CHAY

Gr 17,5-10; Lc 16,19-31.

BIẾT XÓT, BIẾT ĐAU, BIẾT THƯƠNG, BIẾT GIÚP

"Con đã được sự lành, còn Ladarô gặp toàn sự khốn khổ".

Câu chuyện về Lagiario và người phú hộ là hai bức tranh tương phản ở đời này, và cũng là hai bức tranh tương phản ở đời sau, muốn nhắc nhở chúng ta hãy có lòng thương xót và xuống tay thực thi lòng thương xót ấy cho mọi người.

Không chỉ biết “xót” đau khi nhìn thấy những mảnh đời bi đát, nhưng còn phải biết “thương” và cụ thể thể hiện lòng thương ấy bằng cách chia sẻ, giúp đỡ, cứu khổ, cứu nạn.

Nhiều người trong chúng ta chỉ biết xót, mà không dám thương theo cách: “Thấy cũng tội, mà thôi, cũng kệ”

Có người nói: “Nhớ lại câu chuyện của người Samaritano, lương dân, nhân hậu, mà tôi cảm thấy hổ thẹn và đấm ngực vì sự hẹp hòi của mình”. Người khác nói: “Nếu người bị đánh trọng thương kia, nếu Lagiario trước nhà phú hộ kia là một cô gái, là một người mẫu chân dài, thì có lẽ được nhiều người giúp đỡ”. Nghe mà nhói lòng những người sống đạo yêu thương!

Quả thực, trong cuộc sống chúng ta, còn quá nhiều bức tranh tương phản giàu và nghèo, phung phí thừa mứa và thiếu thốn, đau khổ và vô cảm, tham những và đói khổ triền miên!

Ước gì các gia đình nhìn thấy những mảnh đời bi đát bằng con mắt của Chúa, đều xót đau bằng trái tim Chúa, và dám bước ra khỏi cái vỏ ốc của mình mà xuống tay xoa dịu những thương tích cho anh chị em mình. Lời Chúa hôm nay nhắc nhở các gia đình đừng sống vô cảm, nhưng hãy có lòng nhân hậu, đừng chân chừ tính toán hơn thiệt, nhưng mau mắn giúp đỡ tha nhân. Hãy nhớ đến toàn cảnh ngày chung luận: “vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn, vì xưa Ta khát, các người đã cho uống”.

Lạy Chúa, chung quanh đây còn biết bao người đói khổ, bệnh tật, nghèo túng, bất hạnh. Xin cho các gia đình biết xót, biết đau, biết thương, biết sẻ chia, biết giúp đỡ cho người. Amen.

LỜI DẪN BÀI HÁT
TẠ ƠN CHÚA - 50 NĂM GIÁO PHẬN PHAN THIẾT
(phát từ ngày 1 đến ngày 7)

Chào tháng 2, chào xuân Giáp Thìn,

Tháng 1 vừa khép lại. Nhưng dư âm của ngày 30 tháng 1 ở Giáo Phận Phan Thiết vẫn vang mãi niềm vui tạ ơn ngày kỷ niệm 49 năm thành lập Giáo Phận, 30-1-1975/30-1-2024. Và tháng 2 vừa đến, mở ra năm thứ 50 của Giáo Phận thứ 25 trong tổng số 27 Giáo Phận của Giáo Hội Việt Nam.

Cùng với Giáo Phận nhà, nơi STLC TV đang làm việc, xin được cất lên lời hát mừng tạ ơn hồng ân Thiên Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ Thiên Chúa, Bồn Mạc Giáo Phận.

“Này là con của Mẹ, và này là Mẹ của con. Và từ lúc ấy, người môn đệ đưa Mẹ về nhà mình...”

Xin Tạ ơn Thiên Chúa. Tạ ơn Chúa Giê-su, Người đã yêu thương trao gửi đoàn con trong tay Mẹ, để đoàn con cùng Mẹ đón nhận hồng ân đức tin, sống vui hiệp thông huynh đệ, và làm chứng cho Tin Mừng.

Xin kính chúc Giáo Phận Phan Thiết vào năm thứ 50 tràn ngập niềm vui tạ ơn, hiệp thông, tham gia và sứ vụ.

Kính chúc mọi người một mùa xuân mới, một năm mới bình an trong ân sủng Chúa.

Kính mến.

TẠ ƠN CHÚA – 50 NĂM GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

ĐK. Xin tạ ơn Chúa, tạ ơn Chúa Giê-su, Người đã yêu thương trao gửi đoàn con trong tay Mẹ, để đoàn con cùng Mẹ đón nhận hồng ân đức tin, sống vui hiệp thông huynh đệ và làm chứng cho Tin Mừng.

Pk1. Đã năm mươi năm, Giáo Phận tràn muôn phúc ân, tin cậy mến Chúa vô ngần, yêu thương nhau trong một tình thân.

Nhờ Mẹ Thiên Chúa đoái thương phù giúp ân cần, lắng nghe lời khẩn chân thành, Mẹ xin Chúa ban muôn hồng ân.

PK2. Đã năm mươi năm Giáo Phận vàng bông lúa xinh, muôn người chan chứa ân tình, tôn vinh Cha nhân từ uy linh. Nhờ Mẹ Thiên Chúa, lắng nghe nguyện ước tỏ bày, khẩn thay cầu giúp đêm ngày, ngàn bông lúa ngát hương trời mây.

PK3. Khúc ca tri ân Giáo Phận một lòng kính dâng, thông hiệp trong Chúa Thánh Thần, tôn vinh Cha muôn đời khoan nhân. Hoà vang tiếng hát chúc vinh Mẹ Chúa Thiên Đình, chúc vinh Mẹ chứa chan tình hằng cứu giúp những ai cầu xin.

LỜI DẪN BÀI HÁT HỒI NHỮNG CON CHIM XANH (phát từ ngày 1 đến ngày 8 đến ngày 10)

Chào tháng 2, chào xuân Giáp Thìn,
STLC TV kính chúc các gia đình

-một năm mới bình an trong niềm vui tín thác và cảm tạ Thiên Chúa qua việc lắng nghe và sống Lời Chúa

-một năm mới vui mừng hạnh phúc vì còn được đoàn tụ sum vầy bên nhau trong mái ấm gia đình nồng nàn tình mến Chúa, chan hoà tình yêu Giáo Hội, thăm thiết tình yêu nhau, và bao la tình yêu thương mọi người.

-một năm mới trọn niềm vui hy vọng vào Thiên Chúa quan phòng, hy vọng sống đẹp lòng Chúa vui lòng nhau, hy vọng canh tân để mỗi ngày nên công chính hơn, và hy vọng sum họp với những người thân trong nước Chúa.

“Hồi những con chim xanh xanh ở trên cây cao kia, có biết lo chi cho đời mình, mà sao chim vẫn hót thanh bình...Con chim xanh kia ai mua một đồng, con chim xanh kia ai bán một đồng, mà Chúa thương, nên chim ngàn phương bay cao”. “Hãy đề Chúa yêu, hãy để Chúa lo”.

Kính chúc các gia đình một năm mới bình an, vui mừng, hạnh phúc, tràn đầy hy vọng nhờ sống trong tình Chúa yêu, và luôn luôn yêu Chúa, yêu người.

Kính mến

HỎI NHỮNG CON CHIM XANH

PK1. Hỏi những con chim xanh xanh ở trên cây cao kia, có biết lo chi cho đời mình, mà sao chim vẫn hót thanh bình. Con chim xanh kia ai mua một đồng, con chim xanh kia ai bán một đồng, mà Chúa thương nên chim ngàn phương bay cao

ĐK. Xin tri ân Chúa muôn muôn đời, tri ân Chúa thương con người, Chúa thương con người hơn cánh chim bạt gió. Xin an vui sống trong ân tình, tin yêu Chúa luôn giữ gìn, Chúa thương con người hơn cánh chim muôn nơi.

PK2. Hỏi những bông hoa xinh xinh ở trên nương xanh kia, có biết lo chi cho đời mình, mà sao hoa vẫn ngát hương tình. Bông hoa xinh kia dâng hương ngọt ngào, nhưng hoa mau phai mau úa tàn màu, mà Chúa thương nên hoa ngàn phương dâng hương.

PK3. Hỏi những ai kia say lo giàu to cho an vui, có sống trăm năm trên cuộc đời, để an vui hạnh phúc, muôn đời. Ai ơi lo đêm lo thêm ngày dài, ta lo cho ta sẽ thấy được Ngài, tình mến thương thiên thu đời ta không phai.

LỜI DẪN BÀI HÁT ĐỒNG XANH THƠ

(phát từ ngày 11 đến ngày 14)

Chào tháng 2, chào xuân Giáp Thìn,

Năm mới mở ra cho các gia đình một đồng cỏ xanh xanh ngát những hồng ân của Thiên Chúa, như thánh vịnh 22 reo lên: “Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thốn chi. Trên đồng cỏ xanh rì, người thả tôi nằm nghỉ, tới nguồn nước, chỗ nghỉ ngơi, người hướn dẫn tôi; tâm hồn tôi Người lo bồi dưỡng”.

STLC TV xin mượn ca khúc Đồng Xanh Thơ để kính chúc các gia đình được ân sủng bình an trong năm mới, nhờ lòng tin thác tuyệt đối vào Thiên Chúa quan phòng, nhờ tin tưởng có Chúa Giê-su MỤC TỬ NHÂN lành luôn hiệp hành với gia đình trong mọi hoàn cảnh sống...

Dẫu có sống trong cái túi của số phận nghiệt ngã thời thay cũ đổi mới, rồi triền miên bao khốn khó gian nan,, thì bài hát Đồng Xanh Thơ từ những năm 1975 đến nay, vẫn còn như lời mời gọi: “Tin yêu và hy vọng”. Ước gì mọi người mọi nhà hãy cất lên: “Có Chúa bước bên tôi, lòng tôi chan chứa bao niềm vui. Có Chúa dắt đưa tôi, nhịp chân tôi bước trong thánh thời”

. Kính mến

ĐỒNG XANH THƠ

PK1. Đồng cỏ xanh êm vui bên suối thơ. Người đưa bước tôi đi như giấc mơ, niềm yêu thương vô biên tôi có ngờ, giữa khung trời thơ tôi hát theo đàn tơ. Trời yêu thương mây xanh êm ái trôi, dòng suối mát reo vui ru khúc nô, tựa quê hương thiên thu tôi tới rồi, đắm say lòng tôi lời ca dâng chơi vơi.

ĐK. Có Chúa bước bên tôi, lòng tôi chan chứa bao niềm vui. Có Chúa dắt đưa tôi nhịp chân tôi bước trong thánh thời.

PK2. Dịu tôi đi nơi xa xa lác lác, đường chân lý say sưa như lối thơ, và tôi qua bên kia thung lũng mờ, có khung trời thơ tôi

hát theo đàn tơ. Người cho tôi muôn câu ru thiết tha, làm tôi say reo lên muôn khúc ca, tình yêu thương thiên thu không xóa nhà, đắm say lòng tôi lời ca vang ngân nga.

PK3. Rượu yêu thương cho tôi nâng chén say. Ngọt hương thơm cho tim tôi ngất ngây. Niềm yêu thương miên man theo tháng ngày, ước mơ lòng tôi chung thủy không đổi thay. Đời tôi xin thiên thu yêu Chúa thôi, dù năm tháng trôi xuôi theo lá rơi, này đời môi xinh tươi muôn nét cười, hát theo lòng tôi lời ca dâng ngân nga

LỜI DẪN BÀI HÁT HẠT BỤI HỒNG

(phát từ ngày 15 lễ Tro cho đến hết tháng)

Vào mùa Chay, mùa xây lại những chiếc cầu đã gãy, mùa nối lại tương quan với Chúa, với Giáo Hội, với nhau, và với mọi người.

Nếu đã có những chiếc cầu đã gãy do tội kiêu căng, thì giờ đây, chút tàn tro trên đầu, nhắc nhở tất cả chúng mình là loài bụi đất, chẳng hơn gì nhau đâu mà kiêu căng tự phụ. Ước gì mỗi người mỗi nhà sẽ bằng lòng để hạt bụi đời mình nằm trong nắm tay của Thiên Chúa, để Người ban cho ơn tái sinh trong cuộc sống vĩnh cửu, để sẽ trở thành hạt bụi hồng trong mùa cứu rỗi.

Vâng, hãy khiêm nhượng nhận ra cái ngắn hạn của đời mình, như chút nắng buổi chiều đời còn đang le lói bên trời tây vạn dặm. Hãy lo sao cho lòng mình mãi thắm, một tình yêu rất nồng ấm linh thiêng. Sẽ không ai cô độc góc trời riêng, mà tất cả là láng giềng trong cõi sống! Đó là thông điệp của chút tàn tro!

Xin đừng vô vọng mà ngê ngu: “Hạt bụi nào hoá kiếp thân tôi”, nhưng hãy hy vọng hát lên: “Xin cho con nhớ mãi mình là hạt bụi hồng được ơn cứu rỗi”.

Kính mến

HẠT BỤI HỒNG

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng

Trình bày Ns Thế Thông – Cs Long Vũ và nhóm bè Uyên Di

Pk1. Bóng chiều lặng lẽ buông lơi, giọt nắng nghiêng rơi nơi cuối trời, xót xa phận đời con Chúa ơi. Rồi chỉ còn một nắm tro thôì, về giữa chơi vơi theo gió vơi, và biến tan muôn đời ôi Chúa ơi!

ĐK. Xin cho con nhớ mãi mình là hạt bụi hồng được ơn cứu rỗi. Xin cho con nhớ mãi mình là nắm tro tàn được ơn tái sinh. Vì yêu hạt bụi hồng này, vì yêu nắm tro tàn này, mà Chúa đã chết thân phận người, và Người phục sinh cho đời con hiển linh.

Pk2. Bóng chiều mờ khuất xa xôi, làm trái tim côì nghe rã rời nỗi đau phận người con Chúa ơi. Đêm dần trôi, lời tím đôi môi, lạ Chúa yêu ơi, con biết rồi, Người xót thương muôn đời ôi Chúa ôi.

Pk3. Thế trần là cõi chia ly, người sẽ ra đi về cõi trời, bên quê mong đợi nơi Chúa thôi. Xin tình yêu nghìn thừa khôn vơi của Chúa Ba Ngôi, tha thứ tội, và dẫn con về trời ôi Chúa ôi.

TÌM ĐÂU

*Tìm đâu phút lặng an bình
Giữa mùa sóng động phù sinh bọt bèo
Tìm đâu hạt nắng trong veo
Chiều mây tím phủ cuối đèo hư thân*

*Tìm đâu giấc điệp an thần
Trong đêm ôn ả ước gần mơ xa
Tìm đâu hạnh phúc thật thà
Giữa dòng gian dối điêu ngoa bênh bồng*

*Tìm đâu nghĩa ấm tình nồng
Thuyền trăng lãng đãng bão giông lạnh lùng
Tìm đâu cho vẹn thủy chung
Bóng tình mê muội chập chùng nẻo xa*

*Hóa ra trong cõi người ta
Chỉ là chốn bụi phù hoa vội tàn
Có chăng một thoáng bình an
Vội tay vĩnh cửu vỡ trần cây trồng*

*Bụi tro hóa hạt bụi hồng
Khi niềm tin mền nắp lòng xót thương
Trần gian bỗng đẹp thiên đường
Lúc niềm mơ ước hiền lương kiếp người*

*Chúa ơi con mãi chơi vơi
Chần chừ đôi ngã giữa vời sắc không
Xin cho con quyết một lòng
Ưu tiên chọn Chúa, tình nồng muôn thu...*

ả giang hồ, 24-02-2014

TỰ TÌNH CHIỀU CUỐI NĂM

*Con thất bại ê chề lắm Chúa ơi
Khi sống không theo Lời chân thật
Cứ như một đời đã là mất tất
Còn tấm thân vừa què quặt vừa xấu xa*

*Những người xúi con mê đắm phù hoa
Giờ vỗ tay khê khà rượu chiến thắng
Cười khinh khi con đại khờ ngững ngững
Lao mình vào dòng tự mãn tự kiêu*

*Chẳng biết sức mình có được bao nhiêu
Mà cứ ngỡ là nhiều vô cùng tận
Những thất bại xé đời con ra trơ trẽn
Mới ngộ mình đáng hổ thẹn biết bao*

*Tiếng thì thầm trong hơi gió lao xao
Chúa biết rõ đường nào con đang bước
Chúa thấu suốt trí lòng con ngạo ngược
Vẫn làm thinh, để con được hiểu mình*

*Hóa ra là những thất bại xinh xinh
Và đẹp lắm lời chê khinh nguyền rủa
Cho con hiểu là mỗi lần xa Chúa
Thì đời con như lá úa, cành khô*

*Chiều cuối năm kính viếng những huyết mỗ
Có nắm mộ của người còn đương sống
Nắm mộ kiêu căng, ngang tàng, công vọng
Chữ trên bia ...là tông ngộng tên con...*

Gã Tuần Phiên, 05-02-2016

VÀO XUÂN

Vào xuân tìm lại chính mình
Tìm đôi con mắt mang hình trái tim
Giao thừa phút ấy lặng im
Mà nghe quá khứ lắng chìm thiên niên

Vào xuân tìm lại thức duyên
Chôi non nhấp nhú rất hiền rất thanh
Đất kia nhan sắc mới toanh
Người xuân sao mãi đổ dành dư hương

Vào xuân tìm lại chút thương
Phận mình bèo bọt giữa đường phù hoa
Nhờn nhớ trong cõi ta bà
Còn xuân nào nữa để mà nhờn nhớ

Vào xuân tìm lại nguồn thơ
Thuở còn e thẹn, đơn sơ, thật thà
Giờ nhờn con chữ làm ba
Mình còn không thể hiểu ra, hướng người

Vào xuân tìm lại nụ cười
Biết mình nhờn ué, biết đời thứ tha
Sẵn sàng một đóa chia xa
Về trong nắng mới hồn hoa an bình

....

Vào xuân tìm lại chính mình

M. Sao Khuê, 12-02-2015

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 02-2024***

0989774007

pmcaohuyhoang@yahoo.com

pmcaohuyhoang@gmail.com